

Glasilo Občine Lukovica

Rokovnjač

September 2009, letnik XI, številka 8

stran 8

**Spektakel: Rokovnjači
v Črnem grabnu**

stran 6

Občinski nagrajenci

stran 10

Krašnja: Na vasi je lepo

Otroci za otroke

Picky vabi tebe in tvoje prijatelje na nepozabno zabavo, na temo SADJE na počivališču **Marché**. Na otroškem igrišču pred restavracijo te čakajo družabne igre, poslikava obraza in veliko presenečenj. Na zabavi bodo vse sladice po simbolični ceni 1,50 €, ves izkupiček gre v dobrodelne namene.

Otroška zabava bo:

- v soboto 26.09.2009 od 13.00 do 16.00 v **Marché Starine II**
- v soboto 03.10.2009 od 13.00 do 16.00 v **Marché Lukovica**

V primeru slabega vremena zabava odpade.

marche-restaurants.com

Na vrtu se lahko sprostite ob zadnjih jesenskih žarkih.

Nudimo vam jedi iz bučk, ob petkih sveže ribe, ob sobotah odojka, točimo mošt portugalka ...

Za rezervacije pokličite 01/72 96 113. Vabljeni.

Čebelarški center Slovenije:

- 120 sedežev v gostilni • 60 sedežev na letnem vrtu • prostor za zaključene družbe • 10 prijetno opremljenih sob • specialitete z medom, domača kuhinja • medica, medeni liker, medeno žganje, medeni borovničev, medena penina, medeni sok • sončna terasa

AVTOŠOLA LONČAR d.o.o.

Slamnikarska 3b
1230 Domžale
01/724 84 20

Jesenski tečaji CPP 12. 10. 2009
 9. 11. 2009

Prijave sprejemamo na 031 209 501
ali na e-mail: avtosola.loncar@volja.net

GOSTILNA * PIZZERIA * PIVOVARNA

FURMAN

Lukovica (041 629 523 ali 01 7236 736)

- 17. oktobra nastop skupine Jazz Station (zmagovalci letošnjega festivala Melodij morja in sonca)
- november – mesec morske kuhinje

Več informacij na www.gostilnafurman.si

GEO2

d.o.o.

GEODETSKE STORITVE

GEO2 d.o.o., Topniška 45, 1000 Ljubljana
T: 01 437 51 18, G: 031 532 252, F: 05 998 84 88
www.geo2.si, E: info@geo2.si

Izmere zemljišč, parcelacije, vrši objektov, zakoličbe objektov, izmere komunalnih vodov, spremljava gradenj

**Poletna akcija
10% popusta na vse storitve**

Hofer v Lukovici

Temo za tokratni uvodnik sem v mislih sestavila v hipu, v začetku septembra, ko sem obiskala trgovino Hofer. Takole je bilo; peljala sem se iz Domžal v Lukovico, na poti sem se spomnila, da nujno potrebujem šopek rož za darilo, zato sem še zadnji trenutek zavila proti trgovini Hofer, spomnila sem se, da tudi pri njih prodajajo rože. Že na daleč sem zagledala lepe vrtnice. Ker sem pograbila zadnji šopek, sem blagajničarko vprašala, ali so rože sveže. Saj veste, kako je, vedno želimo imeti rože »od danes«, da čim dlje zdržijo. No, in tukaj se zgodba, katero vam želim opisati, prične. Na moje veliko presenečenje se mi je gospodična, ki je bila na blagajni, prijazno najprej nasmešnila in toplo odgovorila: »Seveda gospa, rože so sveže, od danes. Vsak dan dobimo sveže.« No, dodati moram še, da je bila gospodična, poleg tega, da je bila prijazna in nasmejana, res urejenega videza, prav taka, kot so dekleta, ki nastopajo v oglasih te trgovske znamke. Ker nas ponavadi različni trgovci nagovarjajo z lepimi in privlačnimi reklamnimi oglasi, kar pravzaprav nima veliko skupnega z realnim stanjem, sem bila tokrat prav šokirana. Kot bi prijazno, nasmejana in prijetno dekle iz reklamnega oglasa prenesel v trgovino. Predvsem se mi je zdelo to dobro zato, ker je logistični center tega trgovca za celo Slovenijo pri nas, v naši občini. Meni prijaznost in ustrežljivost veliko pomenita, tudi sama se trudim, da se prijazno vedem, povsod, v službi, v trgovini, v šoli, v kavarni, kjer spijem kavico, ... In do vsakogar. Pa če že hvalim, ne mislite, da ne znam grajati. Znam. Želim si, da bi se vsaj malo prijaznosti »nalezli« tudi na naši občinski upravi. Sicer pa vsak zase najbolj ve, prepričana sem, da je prijaznost pravi ključ do uspeha in zadovoljstva. Pa prijazen pozdrav in čudovito zlato jesen vam želim.

VAŠA UREDNICA
KATARINA KARLOVŠEK

Vsebina

Uvodnik	3
Prireditev ob občinskem prazniku	4
Hoferjev kotiček	5
Občinski nagrajenci	6
Igra Rokovnjači v Črnem grabnu	8
Krašnja: Na vasi je lepo	10
Gasilski dom na Prevojah	11
Godba Lukovica v novih prostorih	12
Sašo Us in njegove kače	13
Čebelarstvih devetdeset let	20
Dogodki v Črnem grabnu	21
Šport	26
Obvestila	28
Zahvale	30

**Čebelarstva zveza Slovenije in
Javna svetovalna služba v čebelarstvu
Vas vabita na**

Dan apiterapije

V petek, 9. oktobra, bo na Čebelarstvi zvezi Slovenije na Brdu pri Lukovici potekal Dan apiterapije. Letošnje leto bomo posebno pozornost namenili propolisu.

15:30

Podelitev licenc pokaševalcem medu

16:30

Tehnike pridobivanja propolisa
Vlado Pušnik, Norbert Jedlovčnik

17:00

Propolis in zdravje
prim. dr. Majda Kurinčič Tomšič

17:30

Uporaba propolisa v apiterapiji
Franc Grošelj, dr. med.

18:00

Uporaba čebeljih pridelkov v apiterapiji
dr. Rodoljub Živadinovič

Celotno dogajanje bodo popestrili stojničarji, obiskala pa nas bo tudi **Medena kraljica**.

Vstopnine ni. Vljudno vabljeni!

VABILO

**V NEDELJO,
4. OKTOBRA, BO
V KRAŠNJI ŽE 24.
DIŠALO PO KROFIH.**

Organizator:
**Športno društvo Krašnja
v sodelovanju z GP Trojane.**

Termin:
**nedelja, 4. oktober 2009,
v Krašnji.**

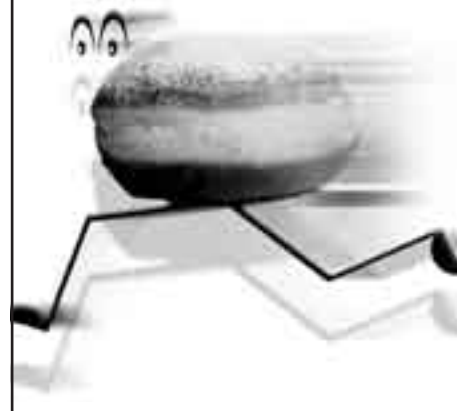
Kaj:
24. tek in 16. pohod za krof.

Pohodniki bodo prehodili 10,5 km označene poti in se bodo na pot lahko podali med 8. in 9. uro izpred gasilskega doma v Krašnji. Prijavnina za odrasle znaša 3 evre.

Pričetek teka v osmih starostnih kategorijah bo ob 11. uri. Prijave pa so tudi pri gasilskem domu med 9. in 10.30.

Prijavnina za odrasle je 5 evrov. Najboljši tekači bodo nagajeni z medaljami in pokali, prav vsi udeleženci teka in pohoda pa tudi s slastnimi krofi GP Trojane.

Lepo vabljeni.

Naslednja številka Rokovnjača izide **30. oktobra**, rok za oddajo prispevkov je **19. oktober**. Svoje prispevke lahko pošljete po e-pošti na naslov **rokovnjac@lukovica.si** ali **katarina@rta.si**, po pošti ali jih oddajte v nabiralnik uredništva, GSM urednice 051 365 992.

ROKOVNJAČ je glasilo Občine Lukovica. Brezplačno ga prejema vsa gospodinjstva občine Lukovica; odgovorna urednica: Katarina Karlovšek; uredniški odbor: Milena Bradač, Danilo Kastelic, Rok Avbelj, Leon Andrejka; ustanovitelj: Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica, tel. 01/729 63 00, gsm: 051 365 992, jezikovni pregled: Vesna Muhič; spletna stran: www.lukovica.si, e-mail: rokovnjac@lukovica.si; produkcija: IR IMAGE, Medvedova 25, Kamnik; trženje oglašnega prostora: IR IMAGE, Medvedova 25, Kamnik; naklada: 1.950 izvodov. Glasilo sodi med proizvode, za katere se obračunava 8,5 % DDV (Ur. l. RS št. 89/98). Rokovnjač je vpisan v evidenco javnih glasil Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 1661 in v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 380. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja besedil glede na tehnične in materialne možnosti. Nenaročenih člankov ne honoriramo. Na naslovnici: Utrinek iz igre Rokovnjači v Črnem grabnu

Govor župana Občine Lukovica Mateja Kotnika na osrednji prireditvi ob prazniku Občine Lukovica, 11. septembra 2009, na trgu v Lukovici

Spoštovani in cenjeni gostje, kolegice in kolegi župani, svetnice in svetniki Občine Lukovica, premerniki občinskih priznanj, prisrčno pozdravljeni v Lukovici na dan, ko praznujemo naš občinski praznik.

Drage občanke in občani, pri srečevanju z vsemi problemi in težavami pri soočanju z ekonomsko krizo, s katero vam polnijo ušesa mediji, televizija, radio, se tudi sam največkrat sprašujem, kaj nam preostane, kako se lotevati stvari, kako s sodelavci in kolegi najti pravo pot. Naučiti se moremo moramo znati prebirati izzive časov in poiskati tudi v tej situaciji izziv ter priložnosti za pot naprej. Ta čas, naj si bo kakršen koli že je, moramo izkoristiti. Izkoristiti v najboljši možni meri in če znamo ta čas prebirati, nam bo morda uspelo v stvareh, ki se jih pred časom sploh ne bi lotevali, in bomo morali opustiti stvari, katerih bi se še pred časom lotevali z veliko mero.

Toda dragi moji, nobena stvar ne traja večno in tudi tak čas, ki ga zaznamuje kriza, mine in stvari se zopet obrnejo. In spet bo čas, ki bi ga morali znati izkoristiti, in bo čas, za katerega se bomo vprašali, ali smo ga izkoristili dovolj. Na nas je, da se odločimo, in kar se mene tiče, sem izzive vedno pri-

pravljen sprejemati. Vsi se zavedamo, da je v naši občini poleg mnogo tega, na kar smo lahko ponosni in s čimer se lahko hvalimo, tudi še mnogo tistega, kar bi bilo treba izboljšati, popraviti, spremeniti, še mnogo je problemov in težav; neurejene in dotrajane ceste, prostorske stiske v šoli in vrtcu, vodovodi, kanalizacije in še bi lahko slikal in opisoval vse tisto, kar nam je vsem poznano, ter vse tisto, za kar se trudimo, da bi bilo boljše, bolj učinkovito, lepše, uspešnejše. In prav tu, spoštovani, pride v ospredje vprašanje krize. Ko se srečamo s tem, da nam vedno, ko govorimo o problemih in krizi, pride v ospredje tudi vprašanje o medsebojnih odnosih ter o skupnem delu, o tem, ali znamo ali zmoremo skupaj premikati razvoj naprej. Da, zmoremo in smo sposobni! Pa če nič drugega, je današnja predstava, ki sledi po uradnem delu, dokaz, da lahko možje in žene, otroci in starejši, različna društva družno skupaj ustvarjamo nekaj, kar bi se nam morda zdelo, da je neizvedljivo. Morda je največja dragocenost te predstave prav druženje vseh teh ljudi, ki tako kot, mar ne mi vsi, iščejo še česa več kot le vsakdanje pehanje za obstankom in za služkom. Po dolgem času delamo prvič skupaj z roko v roki: turistič-

na, kulturna, športna ter ostala društva. Tu smo vsi složno skupaj, ne zaradi tega, da bi iskali zaslužek, ampak z željo narediti nekaj za ta kraj, za njegov tudi kulturni in duhovni obstoj. Za to da bi ohranili tisto, kar je ta kraj tako zelo na široko v slovenski prostor zarisovalo v preteklosti in na kar smo bili vedno ponosni. In kot so pomembne stvari, ki jih vidimo in so otipljive, tako so pomembne tudi stvari, ki jih ne moremo pokazati, a so v nas. In danes lahko spet ponosno rečemo, da znamo s svojim delom biti zaslužni nasledniki naših prednikov ter vseh tistih, ki ste morda danes tudi tu in ste v preteklosti sami veliko postorili s svojo dobro voljo in lastnim delom za ta kraj in ste mu bili in ste mu v ponos.

Ni toliko pomembno vprašanje, kakšna je kriza, ampak je pomembno, kako se znamo z njo spoprijeti. Kot ni pomembno vprašanje, kdo smo, kaj smo, kako razmišljamo, kateri strani pripadamo, ampak je pomembno eno, se mi zdi, in upam, da to mnenje delim tudi z vami. Za naš kraj je pomembno to, ne, kdo je kdo, ampak koliko je kdo za ta kraj naredil, koliko je kdo za ta kraj in Občino pripravljen narediti, koliko sebe smo pripravljeno vložiti v ta kraj, v ta čas, v to, da bo jutri bolje, več, lepše, uspešnejše. Tako tudi sam nikoli ne morem ocenjevati ljudi drugače. Poskusimo sami najprej kaj storiti zase, za svoj kraj in verjemite mi, da pri tem ne bomo nikdar ostali sami. Lahko smo ponosni na tiste vidne akterje v naši Občini, ki se ne ustrašijo ne dela, niti ne izzivov ter si postavijo visoke cilje, ki se jih upajo lotiti in jih tudi uresničijo. Ti so podoba Občine, taki so lahko za vzor drugim in takim ni nobena kriza, noben problem, nobeno nagajanje prevelika ovira, preko katere ne bi zmogli ponosno stopiti. Ne bom našteval, kdo so to, ker jih lahko sami vidimo. Kot ne

bom našteval, kdo so tisti, ki bi morali vložiti več sebe, storiti korak in ne čakati, zgrabiti za delo in ga ne opazovati, pa tega ne store. Nikoli ni prepozno za prvi korak in nič narobe, če sami kaj storite za ta kraj. Ne sprejemam ljudi, ki se sprašujejo, česa Občina ni storila za njegovo vas, za njegov kraj. Pravo vprašanje je, kaj smo sami storili za naš kraj. Občina ni samo župan in občinski svet ter uprava, ampak ste predvsem in na prvem mestu Vi, drage občanke in občani. Prvi korak pa ne pomeni, da morate biti bolj glasni s svojim problemom, ampak, da se problema tudi lotite, da poskusite in se poskušate z njim spoprijeti tudi sami. Čakanje in glasnost vam lahko vzameta preveč časa, ker utegneta dolgo trajati.

Vesel sem, da je med nami še volja, volja do dela in prizadevanje za skupnost. Ko opažam to zavzetost, si vedno rečem: z ljudmi, ki znajo stopiti skupaj in zmorejo nemogoče, me ni strah. In verjemite mi, česar se upamo lotiti skupaj, smo zmožni tudi uresničiti. Vsem, ki vodite naša društva, želim, da vam ne upade pogum, korajžno naprej. Vaše delo in prizadevanje v društvih, ne le da rešuje mladino s ceste, ampak tudi marsikaterega odraslega reši črnogledosti, pesimizma in zaprtosti vase. To pa vse pripelje do manj sporov, do lepših in bolj urejenih domov, vasi ter k boljšemu življenju.

Vsem današnjim nagrajencem iskreno čestitam. Naj vam bo današnje priznanje, ki ga prejimate, odraz naše skromne pozornosti ter hvaležnosti za vaše že opravljeno delo, hkrati pa tudi spodbuda za zavzeto nadaljevanje vaših poti naprej.

Spoštovani in cenjeni dame in gospodje, dragi prijatelji še naprej vam voščim lep večer in prijetno druženje ob praznovanju praznika Občine Lukovica.

Iskrene čestitke Prostovoljnemu gasilskemu društvu Lukovica, Prostovoljnemu gasilskemu društvu Prevoje, Mešanemu pevske-mu zboru Šentviški zvon, Hokejskemu klubu Prevoje in gospodu Mihaelu Andrejki za prejeto plaketo Občine Lukovica ter Društvu podeželskih žena Lukovica in Čebelarskemu društvu Lukovica za prejeto plaketo župana Občine Lukovica. Ponosni smo, da je Mihael Andrejka naš član in da 40-letne izkušnje na področju kulture deli z nami.

Hofer sporoča

**Podarite
kanček veselja,
podarite Hoferjeve
vrednostne bone!**

**Vrednostni boni
so unovčljivi v
vseh Hoferjevih
poslovalnicah
v Sloveniji.**

Kupite jih lahko na blagajni.
Vrednostnih bonov ni mogoče
zamenjati za gotovino.

Občinski nagrajenci

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO LUKOVICA, ob 120-letnici delovanja in za vsestranski prispevek k civilizacijskemu napredku ter za vse napore pri varovanju človeških življenj in imetja.

Prostovoljno gasilsko društvo, ki je bilo ustanovljeno leta 1888, je prav lani praznovalo svojo 120-letnico delovanja. Pobudnik za ustanovitev društva je bil pisatelj Janko Kersnik, ki je spisal pravila novoustanovljenega društva. Prostovoljno gasilsko društvo Brdo, kot se je takrat imenovalo, je pokrivalo območje Prevoj, Rafolč in Lukovice, na pomoč pa so priskočili tudi drugim. Leta 1891 je društvo imelo že svoj "gasilski dom, zemljišče zanj je podaril Janko Kersnik. Društvo je leta 1930 dobilo novo brizgalno, ki jo je izdelala Strojna tovarna in livarna iz Ljubljane. Prostovoljno gasilsko društvo Brdo je obstajalo vse do leta 1948. Za tem sta iz Prostovoljnega gasilskega društva Brdo nastali dve društvi, in sicer PGD Prevoje in PGD Lukovica.

Kmalu za tem, že leta 1954, je gasilsko društvo Lukovica proslavilo s pridobitvijo nove močne gasilske brizgalne. Vodstvo PGD Lukovica vzorno skrbi, da se člani sproti izobražujejo in usposabljaajo. Na raznih tekmovanjih dosegajo vidne rezultate. Predvsem pa jim je šteti v čast, da veliko časa posvečajo tudi podmladku, ki je naša skupna bodočnost.

Težko si predstavljamo ne le požarno varnost, ampak tudi vse prireditve, na katerih društvo sodeluje in s tem dviga visok nivo društvenega in kulturnega življenja naše Občine. O vsem tem govori tudi zgodovina in kronike, ki jih gasilci vestno pišejo. Iz njih lahko izvemo marsikaj o življenju v naših krajih. Gasilci PGD Lukovica prevzemajo vse več odgovornosti tudi na področju zaščite in reševanja. Kompleksnost dela, ki se ga lotevajo naši prostovoljci, je častno, nanj so lahko ponosni.

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO PREVOJE, ob 120-letnici delovanja in za vsestranski prispevek k civilizacijskemu napredku ter za vse napore pri varovanju človeških življenj in imetja.

Prostovoljno gasilsko društvo Prevoje je v letu 2008 praznovalo 120-letnico uspešnega delovanja. Še pred 120 leti so s hotenjem ter željo po lažjem in boljšem življenju iskali poti in sredstva, da bi premagali tudi tegobe in nesreče, ki so jih prizadevale. Tako je tudi še danes, še vedno je veliko truda namenjenega izbolj-

ševanju tehnike in znanja, da bi bili lahko kos naravi, ko pobesni, ter nesrečam in ognju. Občudujemo pa lahko vznesenost, podjetnost in organiziranost naših prednikov, ki so ne dolgo po tem, ko sta cesar Franc Jožef in ministrski predsednik Taffe 15. septembra 1881 objavila Postavo o požarni policiji in gasilskih stražah za vojvodino Kranjsko, že ustanovili Gasilsko društvo. 8. decembra 1888 je bilo ustanovljeno Gasilsko društvo Brdo. Tu gre zahvala mnogim posameznikom, še predvsem pa notarju Janku Kersniku in podjetniku, pivovarju Luki Mlakarju, ki sta bila gonilna sila pri ustanovitvi tega društva. Društvo se je razvijalo skladno z razvojem tehnike in časom. Kasneje se je društvo po 60 letih razdelilo na lukoviško in prevojsko Gasilsko društvo. To društvo pa je eno vodilnih društev v življenju krajev, ki jih pokriva, kot tudi eno najaktivnejših v Gasilski zvezi Lukovica. Težko si predstavljamo ne le požarno varnost, ampak tudi vse prireditve, na katerih društvo sodeluje, in s tem dviga visok nivo društvenega in kulturnega življenja naše Občine. O vsem tem govori tudi zgodovina in kronike, ki jih gasilci vestno pišejo. Iz njih lahko izvemo marsikaj o življenju v naših krajih.

Danes pa smo lahko predvsem ponosni na tako dolgo tradicijo; 120 let organizirane protipožarne službe. Na to visoko obletnico smo lahko ponosni ne samo na območju delovanja prevojskega gasilskega društva, ampak v celi občini Lukovica. Samo dobra volja in zagnanost nista dovolj, veliko pozornosti se posveča izobraževanju in usposabljanju. Tudi vloga gasilcev v občini je danes veliko širša. Prevzemajo vse več odgovornosti tudi s področja zaščite in reševanja. Kompleksnost dela, ki se ga lotevajo naši prostovoljci, je častno, nanj so lahko ponosni. Vsi občani pa moramo njihove napore spoštovati.

MEŠANI PEVSKI ZBOR ŠENTVIŠKI ZVON, ob 20-letnici aktivnega delovanja in ohranjanja slovenske pesmi in kulturnega življenja v občini Lukovica.

Leta 1989 se je po zaslugi pobudnice, organizatorke in velike ljubiteljice slovenske pesmi gospe Jane Strehar rodil Me PZ Šentviški zvon. Pogumno se je prebijal čez plaha uglaševanja na vajah, najprej z gospo Meto Novak, nato pa polno zastavil pevske ambicije z zborovodjem Karlom Leskovcem. Z njim in zdaj že dolgoletnim predsednikom Darkom Stupico danes

veselo pritrkava za lep jubilej: 20-letnico aktivnega delovanja.

Mešani pevski zbor Šentviški zvon goji slovensko narodno in umetno pesem, sakralno glasbo, črnske duhovne pesmi, poseže pa tudi po glasbenem bogastvu drugih narodov. Zastor njihove kronike odstira številne nastope doma, po Sloveniji in tujini: 64 nepozabnih božičnih koncertov po vseh koncih domovine in na Dunaju, 9 Zvonariad, 10 srečanj zborov slovenskih Šentvidov, 19 letnih koncertov. Stkala so se poznanstva, prijateljstva, kulturna sodelovanja in povezovanja. Seveda so tvorno prisotni v domači občini in njenem kulturnem utripu. Predstavljajo se z več CD-ji božičnih in ljudskih napevov. Tudi po radijskih valovih prihajajo v naše domove. Zbor je z letošnjo zasedbo (zboru se je pridružilo več mladih talentov) napovedal nadaljnji vzpon v kvaliteti in rasti naše slovenske pesmi. Skratka, na pevke in pevce našega zbora je lahko ponosna vsa Občina Lukovica, saj na področju zborovskega petja pomeni velik delček v mozaiku glasbene kulture. Z njihovimi številnimi nastopi nedvomno širijo pevsko tradicijo Slovencev, plemenitijo naše družbeno življenje in tako prispevajo k širitvi kulturnega obzorja posameznikov in naše skupnosti. Zbor vsako leto nastopa pomlajen z vedno novimi mladimi pevci, zaradi česar je njegova vloga neprecenljiva tudi na vzgojno izobraževalnem področju. Učenje petja, glasbena vzgoja ter veselje do naše slovenske pesmi zaliva naše korenine v zavesti, da človek brez glasbe ne more živeti. Prav to pa Šentviški zvon neguje s pretanjenim posluhom za mlade, seveda pa tudi z marljivostjo in zavzetostjo vseh pevk in pevcev.

Da si je Šentviški zvon našel svoje prepoznavno mesto med številnimi slovenskimi zbori, dokazuje tudi letošnja območna revija odraslih pevskih zborov v Moravčah (v mesecu marcu 2009), kjer so se zelo dobro odrezali, saj so se na podlagi izjemno dobre strokovne ocene glasbenega strokovnjaka g. Mitje Gobca uvrstili na nadaljnje tekmovanje.

HOKEJSKI KLUB PREVOJE, za 40-letnico delovanja in izjemen prispevek k razvoju športa v Občini Lukovica.

V arhivih je zapisano, da je bil ustanovni sestanek Hokejskega kluba v letu 1968, torej v zimski sezoni 1968/1969. Zato je letos Hokejski klub Prevoje praznoval 40-letnico hokeja na Prevojah in je tako najstarejše športno društvo v občini Lukovica. Hokej pa se je na Prevojah, na prevojskih bajerjih, igral že pred uradno registracijo kluba leta 1968. Po vojni

Skupna slika vseh občinskih nagrajencev z županom

so postale zanimive ledene ploskve, ko so prevojski bajerji zamrznili in vse bolj privabljali mlade drsalce. To so bili prvi zametki Hokejskega kluba Prevoje, pobudnik ustanovitve je bil Silvo Andrejka, tudi prvi predsednik kluba. Začetki so bili res ljubiteljski, brez prostorov, brez opreme, brez denarja, brez logistike, volja je bila tista, ki je sčasoma skoraj vse to prinesla; trdo delo in veliko srce pa sta prinesla tudi uspehe: dvakratna osvojitev prvenstva za naslov slovenskih prvakov, uvrstitev v Medrepubliško hokejsko jugoslovansko ligo, igranje za jugoslovanski pokal. V klubu so začeli in bili vzgojeni tudi nekateri igralci, na primer Zmago Berlec mlajši in Bojan Zajc. Zmago Berlec je igral v vseh mlajših selekcijah Jugoslavije, razen v članski, Bojan Zajc pa za člansko jugoslovansko in člansko reprezentanco Slovenije. Iz vrst hokejistov so prišli tudi trije sodniki: Franc Andrejka, ki je med drugim sodil tudi na Olimpijskih igrah v Sarajevu, Grišo Kersnik in Marjan Dolinar, ki je sodil tudi na mednarodnih tekmah. Hokejski klub Prevoje je bil povezan tudi z drugimi športi: krosom, šahom, namiznim tenisom, košarko, nogometom. Leta 1978 so tako s prostovoljnim delom uredili košarkarsko igrišče.

Delo članov je bilo vseskozi prostovoljno, vodila sta jih prijateljstvo in ljubezen do hokejske igre. Hvala in priznanja med njimi niso bila v navadi: vse je potekalo nekako logično samoumevno, ne da bi kdor koli pomislil na kakršno koli korist. Zgodovina kluba pripoveduje o ljudeh, ki so v hokeju našli smisel in vrednote, ki jih danes marsikje pogrešamo: prijateljstvo, druženje, nesebično navdušenje, delati za skupno dobro. Zgodovina Hokejske-

ga kluba Prevoje je zares nenavadna in zanimiva morda predvsem zaradi spoznanja, da ni potrebno, da si velik, da si materialno bogat – pomembni so ljudje. Tradicijo nadaljujejo mladi, čeprav se tudi ustanovni člani še ne dajo. Hokejsko pot HK Prevoje nadaljujeta in jo uspešno vodita Vincenc Dragar in Boštjan Tekavc v In-Line hokeju. Letos so hokejisti HK Prevoje osvojili drugo mesto v slovenskem državnem prvenstvu v In-Line hokeju.

MIHAEL ANDREJKA, za dolgoletno prizadevno delo na področju družbenega življenja in dela v Občini Lukovica.

Mihael Andrejka je na področju kulture dejaven že vse od leta 1969. Takrat se je kot 18-letni fant ob desetletnici rokovnjaškega tabora priključil dramski skupini Kulturno umetniškemu društvu Janko Kersnik Lukovica, ki je pripravljalo igro na prostem Rokovnjači. Kot nadarjenemu mlademu igralcu mu je društvo omogočilo dve izobraževanji za scenarista, maskerja in režiserja. Medobčinsko izobraževanje je tako leta 1973 uspešno končal v Mengšu, republiško pa v Kopru. Na podlagi novih znanj in izkušenj je od leta 1974 do 1982 uspešno vodil dramsko skupino KUD Janko Kersnik Lukovica, ki je vsako sezono uprizorila novo igro predvsem z ljudsko tematiko in z njo gostovala v bližnji in daljni okolici od Vranskega do Tuhinjske doline. Sezono so pod njegovim vodstvom, na katerem je slonelo strokovno in organizacijsko delo, zaključili v povprečju s petimi do osmimi gostovanji. Kot nagrado za požrtvovalno delo si je leta 1976 prislužil Kersnikovo priznanje, ki so ga takrat podeljevali

na področju Občine Domžale. Med udeleževanjem v dramski skupini pa se je leta 1970, na pobudo takratnega predsednika KUD Janko Kersnik Lukovica Franca Capudra, priključil tudi pevskeму zboru tega društva. Vse do leta 2005, torej dolgih 35 sezon, je bil steber lukoviškega zbora. Ta pa je vrsto let predstavljal glavni dejavnik kulturnega življenja v dolini Črnega grabna. Ni minilo prireditve ali pogreba brez lukoviškega pevskega zbora. Mihael Andrejka je bil pevsko dejaven tudi v Oktetu Tosama, saj je v njem kot član kolektiva podjetja Tosama iz Vira nastopal tri leta (1975–1978). Neizmerna volja in ljubezen do glasbe ter kulture nasploh ga spremlja vse do današnjih dni. Pri svojih 48-ih letih se je namreč začel v interni glasbeni šoli Godbe Lukovica učiti tuba. Po slabih dveh letih izobraževanja se je tako že leta 2000 priključil temu pihalnemu orkestru. V njem je dejaven še danes. Predanost je njegova glavna odlika. V vseh 40 letih kulturnega udeleževanja je kljub redni službi in delu na kmetiji redno obiskoval vse vaje, nastope in pomagal pri delovanju društev. S tem je lahko zgled vsem, še posebej pa mladim, ki lahko v njem vidijo, kako se dejavnost, ki se je loti, opravlja z vso odgovornostjo.

Prejemnika plakete župana Občine Lukovica

Društvu podeželskih žena Lukovica ob 30-letnici aktivnega delovanja in za izjemen prispevek na področju družbenega življenja in dela v občini Lukovica.

Čebelarstvo društvo Lukovica ob 90-letnici aktivnega organiziranega dela čebelarjev in Čebelarskega društva v Črnem grabnu.

Osrednja prireditev in igra Rokovnjači v Črnem grabnu ob občinskem prazniku

Letošnja osrednja prireditev ob prazniku Občine Lukovica, ki je potekala 11. septembra 2009, na trgu v Lukovici, je bila nadvse veličastna. V prvem delu, ki ga je vodil Matjaž Merljak z radia Ognjišče, je bila na sporedu kratka proslava, na kateri je zaigrala Godba Lukovica, slavnosti govor pa je imel župan Občine Lukovica Matej Kotnik, ki si ga v celoti lahko preberete na naših straneh časopisa. Podeljena so bila tudi občinska priznanja, in sicer so na podlagi sklepa Občinskega sveta plaketo Občine Lukovica prejela štiri društva in en posameznik, dve društvi pa sta prejeli plaketo župana Občine Lukovica. Nagrajenci so podrobno opisani v posebnem članku. LEON ANDREJKA

Po uradnemu delu je na osrednjem trgu v Lukovici sledila ljudska igra **Rokovnjači v Črnem grabnu**. Občina je namreč v sodelovanju s **Turistično zvezo Občine Lukovica** proslavo združila z uprizoritvijo rokovnjačev, saj letos mineva 200 let, odkar so rokovnjači na Učaku pri Trojanah napadli francoske vojake. Igro na prostem, ki je bila pravi spektakel, so pripravili: **Turistična zveza Občine Lukovica**, **Kulturno društvo Janka Kersnika Lukovica**, **Kulturno društvo Fran Maselj Podlimbarski Krašnja**, obe društvi **podeželskih žena – Lukovica in Blagovica Trojane**, **športno društvo Zlato Polje**, **Konjerejsko društvo Lukovica**, **Športno konjeniško društvo Bregar**, **Konjeniški klub Spodnji Duplek**, **Moški pevski zbor Janka Kersnika Lukovica**, **Janez Štrukelj** s skupino s topom, **PGD Lukovica** in še mnogi drugi.

V središču Lukovice se je kljub temu, da je bila prireditev zaradi dežja prestavljena s 4. na 11. september in da tudi ta dan ni bilo najbolj prijazno vreme, zbralo ogromno ljudi, ocene se gibljejo od 1500 do 1700. In vsi, ki so prišli, jim zagotovo ni bilo žal, saj so imeli kaj videti.

V igri, ki je bila polna zvočnih in svetlobnih efektov, je nastopalo 21 igralcev, ki so imeli aktivno vlogo, 35 konjenikov, 5 kočij in preko 100 ostalih igralcev, ki so igrali vaščane in vojake. Igra, ki je izpod peresa župana Mateja Kotnika nastala prav za to priložnost, nima povezave z Jurčičevim in Kersnikovim romanom *Rokovnjači*, ampak se navezuje na zgodovinske podatke in dejstva. Te so nanizali v igro, in sicer tako, da je bila na začetku predstavljena francoska okupacija, nato upor ljudi, ki so bili prisiljeni Francozom dajati posebne davke in tlako, sledil je napad na Francoze, ki se je zgodil pred 200 leti. Zaključilo pa se je z zmago avstrijske vojske nad Francozi, ki se je dogajala 8. septembra 1813 na Mengeškem polju in je bila prikazana res veličastno. V predstavi je bilo zajeto francosko obdobje naših krajev na nekoliko bolj življenjski, duhoviti način in ni šlo zgolj za boje med Francozi in rokovnjači, ampak je bilo prikazano tudi življenje ter utrip tistega časa, s čimer se ohranja spomin na dogajanje v naših krajih. Igralci so si za dobro uro trajajočo predstavo zaslužili velik aplavz gledalcev in bili tako nagajeni za skoraj trimesečni trud. Po predstavi so vsi, ki so igro pripravljali, člani različnih društev Občine Lukovica, posamezniki in amaterski igralci, prejeli številne čestitke in mnoge pobude, da bi igro ponovili v prihodnjem letu. Po uspešni uprizoritvi je odleglo vsem in jim na obraz pričaralo nasmeh, še posebej pa predsedniku Turistične zveze Občine Lukovica Francu Pavšku, ki je ob tem dejal: »Čudovito je bilo. Pripraviti takšno predstavo je res velik zalogaj. Sam sem bil vseskozi prisoten pri uprizoritvah rokovnjačev na Brdu pod Čebelarškim centrom. Ko sem letos prevzel turistično zvezo, pa je bila želja, da se po dolgih letih ponovno obudi tradicija uprizoritve rokovnjačev. V to je bilo vložena ogromno truda. Najprej je bilo treba dobiti preko 100 ljudi. Odziv društev znotraj same turistične zveze, kot tudi ostalih društev v Občini Lukovica, je bil zelo pozitiven. Sodelovala so turistična društva Brdo-Lukovica, Preserje in Gradišče in še številni drugi, praktično ves Črni graben. Za predstavo smo se začeli pripravljati 7. junija. Vaje so tako po trikrat na teden potekale dobra dva meseca. Ob tej priložnosti bi se poleg nastopajočih zahvalil tudi avtorju, režiserju in scenaristu igre Mateju Kotniku, ki je mene in vse ostale vseskozi bodril in pokazal izjemno veliko ambicioznosti. Želja za prihodnost je, da naslednje leto pripravimo podobno prireditev oz. predstavo, saj bomo takrat obeleževali petdeseto obletnico začetka rokovnjaških prireditev v gozdičku na Brdu.«

Nad velikim odzivom društev in posameznikov je bil navdušen tudi župan, ki smo ga povprašali o stroških igre, saj se širijo govorice, da bo to občino stalo trideset tisoč evrov. »Vesel sem, da tako visoko ceniijo naše delo. A to seveda ni res. Stroški iz občinskega proračuna za proslave, ki skupaj za vse leto znašajo 5.346 evrov in so veliko nižji kot v primerljivih občinah, ne bodo preseženi. Za predstavo smo celo pridobili sponzorska sredstva. Pa vprašajte igralce, koliko so prejeli za svoj nastop. Pripravljenost za sodelovanje je bila res velika, praktično

vsi smo delali prostovoljno. Tako je recimo vodja predstave Primož Dežman sam izdelal trideset uniform, igralci so si sami naredili orožje, lokalni gostilničarji so posodili različne rekvizite in nasploh je ves kraj sodeloval pri tej igri.«

Predstava je bila dober dokaz, da ljudje v Črnem grabnu, če je le volja, znamo in zmoremo stopiti skupaj. Želimo si lahko še več tovrstnih aktivnosti in kot so dejali mnogi, se že veselimo ponovitve igre *Rokovnjači v Črnem grabnu*.

Na vasi je lepo, ko na kanalu pod lipo zapojejo

Letošnje že šesto srečanje ljudskih pevcev prvo septembrsko soboto v Krašnji je potrdilo, da se je prireditev prijela, da vsako leto sodeluje več skupin, da prihajajo nove, da so žalostni tisti, ki iz različnih vzrokov ne morejo priti, in kar je tudi zelo pomembno, vsako leto je več poslušalcev. MILENA BRADAC

Tudi letošnje srečanje sodi v sklop prireditev praznika občine Lukovica in tudi letošnje srečanje je pripravilo **Kulturno umetniško društvo Fran Maselj Podlimbarski Krašnja** pod skrbno roko in očesom **Vere Beguš**, ki je najprej pozdravila vse nastopajoče in navzoče. V nadaljevanju pa je prireditev povezovala **Mojca Korošec**. Ta prireditev ne bi bila to, kar je, če bi manjkala citrar **Rado Kokalj**, ki iz citer izvalja mile, nežne ljudske melodije in tiste, ki jih priredi sam, ki vsakemu zainteresiranemu rade volje pojasni, kako je igrati na citre.

Prireditveni prostor je letos v še večji meri obkrožal pester krog spretnih rokodelcev, izdelovalcev domače obrti in slastnih dobrot. Tako so se predstavili Aktiv žena iz Dola pri Ljubljani, Cirila Šmid iz Železnikov, Lojzka Avbelj iz Lukovice, Društvo upokojencev Lukovice, Medgeneracijsko društvo Jesenski cvet, Rokodelci moravske doline ter preužitkarice iz Krašnje.

Še preden pa se je pričelo zaresno petje gostujočih pred podružnično šolo in vrtcem v Krašnji, jih je kot vsako leto Vera Beguš povabila pod lipo na kanalu, kjer so zapeli tri pesmi v pozdrav srečanju. Da pot nazaj do prireditvenega prostora ne bi minila preveč dolgočasno, so poskrbele male peričice z ljudsko pesmico ter Špela, Nina in Mojca, članice gledališke skupine KUD F. M. Podlimbarski s prikazom »koko so učash pral na potok«.

Letošnjih osem skupin pevcev ljudskih pesmi so že stari znanci, razen **Ljudskih pevk iz Ponikve pri Žalcu**, ki so se predstavile s tremi

hudomušnimi pesmimi na račun moških, čeprav so rekle, da pa brez njih le ne gre in to popravile v zadnji pesmi.

Prav prešerno sta vse nasmejali **Veseli Gorenjki, ena iz Zgornjega Brnika in druga iz Spodnje Bele**. Povedali sta, da so sicer v večjem sestavu, le da naj danes najprej spoznamo njiju. Mislim, da si ju je vsakdo zapomnil. Tudi pesmi so bile vesele kot oni.

Tretji novinci v Krašnji, drugače pojejo skupaj že enajst let, pa so Prešmentani faloti iz Stoperc v Haložah. Njihov vodja Anton Galun je povedal, da je njihova največja želja ohraniti staro ljudsko pesem za mlajše rodove. Oni pa so tako veselo po štajersko šegavo peli o dekletih in ženah, čeprav so rekli, da imajo svoje neizmerno radi.

Lani zadržani, letos pa so zopet prišli iz slovenske Istre, skupina **Kantadore iz Gradina**. V svojem repertoarju imajo krajevne pesmi, ki pa se od kraja do kraja tudi drugače naglašajo in pojejo, ki jih obogatijo tudi z glasbili tistega kraja, kot so to cindra, diatronska harmonika trisština ter mala in vela sopela.

Že dobri znanci Krašnje pa so društvo ljudskih pevcev **Prijatelji 6-Še iz Šešča pri Preboldu**. Zapeli so tri pesmi, ki jih, verjamem, ima vsakdo rad. Saj pesmi Vsaka pomlad le en maj ima ter Kjer sem jaz doma vsakemu sežeta do srca.

Pod strogim očesom in ušesom mladega vodje Matjaža Pestotnika so zapeli **Ljudski pevci iz Blagovice** in posebno s pesmijo z naslovom Razbojnik gani marsikatero nežno dušo. Skrbno ohranjajo pesmi svojih dedov in babic.

Tam, kjer je obilje belih brez, od tam so zopet prišle, vedno dobrodošle **Kresnice iz Adlešič** s svojo veselo vodjo Katico Adlešič. Sicer so se poimenovala Starejše Kresnice, ampak med njimi je bilo kar nekaj mladih, tako da se ni treba bati, da bi lepa belokranjska pesem zamrla.

Za konec, kot vedno zapojejo **pevci ljudskih pesmi KUD Fran Maselj Podlimbarski iz Krašnje**. Šest let že pojejo skupaj in lani so izdali

svojo prvo zgoščenko. Prepoznavni so po vsej Sloveniji in tudi onkraj njene meje.

Ljudske pesmi so tiste, ki so nekdanje nastale spontano, se prenašale iz roda v rok preko ustnega izročila, torej se prenašajo s petjem po

spominu. Te pesmi so kot ljudski roman, vse povedo: lepo, težko, vse, kar se dogaja na kmečki domačiji, ošvrknejo mestne gospodične, gosposdiče, vse na preprost, pojoč način. Pesmi so res zdravilo za vse bolezni.

Nova podoba gasilskega doma na Prevojah

Prevojski gasilci bomo v oktobru, mesecu požarne varnosti, slovesno predali svojemu namenu prizidek k obstoječemu domu in gasilsko vozilo GVC 16/25. Tako bo blagoslov doma in novega gasilskega vozila v petek, 9. oktobra, ob 17. uri. PREVOJSKI GASILCI

Gasilsko ulico v Šentvidu krasi nova podoba povečanega in obnovele nega gasilskega doma PGD Prevoje. Obnovitvena dela so se začela v oktobru 2008 in se končala v septembru 2009.

Obnovljen dom ima nov prizidek, v katerem je garaža za novo vozilo, ki smo ga dobili v mesecu aprilu, stara garaža pa se je poglobila, tako da z novo tvorita velik garažni prostor. Na novo so napeljane vodovodna, električna in zračna instalacija. V novem delu je tudi prostor za gasilske obleke. Zunanjo podobo krasi nova fasada, nova streha na prizidku, rolo garažna vrata, nov napis, urejena okolica in povečano asfaltirano dvorišče. Za vse te pridobitve se moramo zahvaliti vsem občanom in sponzorjem, ki so se odzvali na naš klic na pomoč in so nam finančno pomagali. Zahvaljujemo se tudi marljivim in razumevajočim izvajalcem. Prav tako gre zahvala tudi vsem članom, ki so s svojim prostovoljnim delom pomagali k novi podobi doma. Kljub lepi zunanji podobi in veliki garaži dela še niso končana, saj imamo v načrtu urediti ogrevanje celotnega doma. Prav tako si želimo v pritličju urediti sanitarije in tuše, v prvem nadstropju pa veliko sejno dvorano s samostojnim vhodom ter sobo za arhiv. Tako nam dela in idej ne manjka, bomo pa zelo veseli, če nam boste še naprej tako stali ob strani. Samo z vašo pomočjo lahko rastemo in se razvijamo, da si v težkih trenutkih nesreče lahko pomagamo. Na pomoč!

Svetniki na ogledu godbenih prostorov

V začetku septembra je vodstvo Godbe Lukovica na ogled novih godbenih prostorov povabilo svetnike Občine Lukovica in jim tako predstavilo vse podrobnosti poteka gradnje. Predsednik godbe Bojan Andrejka in podpredsednik Andrej Keržan sta se jim ob tem tudi zahvalila, ker so omogočili, da je godba te prostore dobila v najem. LEON ANDREJKA

Prisotni svetniki so bili nad vidnim zelo zadovoljni. Člani Godbe Lukovica so namreč zelo dejavni, imajo željo, so pripravljeni delati in si prostore urejajo z veliko vloženega lastnega dela ter z lastnim zagotavljanjem sredstev, predvsem preko razpisov. Ob tem so svetniki izrazili podporo nadaljnjemu delu in si bili z vodstvom godbe enotni, da so lahko Občina Lukovica in tudi vsi občani veseli ter obenem ponosni na nove godbene prostore.

Godba Lukovica v novih prostorih

Godba Lukovica si vse od konca leta 2007, ko ji je Občina Lukovica oddala v najem neizkoriščen prostor v zgornjem delu vrtca Medo na Prevojah, ureja lastne godbene prostore. Ti so po desetletju delovanja pihalnega orkestra, ki iz leta v leto beleži porast članstva, za nadaljnje kvalitetno glasbeno udejstvovanje zelo potrebni. Preurejanje prostora, ki je bil ob prevzemu povsem prazen in nedodelan, je po slabih dveh letih skorajda končano. Godba pa se je vanj že preselila in tako je bil 1. septembra 2009, ko je potekala otvoritvena vaja, velik in težko pričakovan dan za Godbo Lukovica. LEON ANDREJKA

V samo gradnjo je bilo vloženo veliko truda in prostovoljnega dela godbenikov, ki je potekalo pod vodstvom predsednika godbe Bojana Andrejke in gospodarja godbe Vilija Gošteta. Njuno angažiranje je spodbudilo tudi vse ostale člane godbe, da je vsak po svojih zmožnostih pomagal pri nastajanju novega domovanja lukovškega orkestra in tako so prihranili kar nekaj denarja. V veliki meri so pomagali tudi podjetniki in posamezniki, ki so darovali material in donatorsko opravili dela. Potrebna sredstva za urejanje so si godbeniki zagotovili sami, tako da po finančni plati niso obremenjevali Občine Lukovica. V preteklih letih so za namen gradnje pridobili

nepovratna sredstva Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti in ta bo tudi v prihodnje eden izmed virov prihodkov. Največji del stroškov je vsekakor predstavljala vadbena soba, ki je akustično izolirana z najnovejšimi materiali in je sploh prvi tovrstni prostor v naši občini. V njej je prostora za največ 65 glasbenikov.

Sicer novo godbeno domovanje poleg vadbene sobe obsega še pisarniško-arhivski prostor, predprostor z odlagalnimi pulti za instrumente, klubski prostor z omarami za hranjenje instrumentov, oblek, notnih knjižic, map in ostalega godbenega materiala ter sanitarije. Tudi dela v teh prostorih so po večini že končana.

Ob tej priložnosti se člani Godbe Lukovica zahvaljujejo vodstvu godbe za angažiranost ter vsem, ki so kakorkoli pomagali in prispevali pri nastajanju novih prostorov, ki so s tem zagotovili pogoje za dolgoletni obstoj in delovanje orkestra.

Tudi kače čutijo in potrebujejo ljubezen

Prav v Mozirje sem morala iti, da sem ugotovila, kako malo še vedno poznam našo občino, kaj občino, skoraj sosednjo vas. V Mozirju sem ob ogledu razstave cvetja prišla do prostora, kjer so se po vrtu plazili trije veliki pitoni. Lastnik teh kač je Sašo Us, doma iz Velikega Jelnika nad Blagovico. Seveda sva se dogovorila za obisk pri njemu doma, da поблиže spoznam ta njegov svet kač in ga predstavim tudi vam.

MILENA BRADAC

Sašo s svojo simpatično družino, ženo Nino in tremi hčerami: osemletno Patricijo, dveletno Sergejo ter enoletno Kiara živi v dovolj prostorni hiši, da skupaj z njimi stanujejo tudi kače, seveda v svojih treh terarijih. Pridno čakajo, da se družina vsako popoldne zopet lepo zbere doma, Sašo in Nina prideta iz službe, starejša hči iz šole, mlajši dve pa iz vrtca.

Saševe hčere rastejo s kačami

Pobaram Saša, kako pa je s hrano in nego. Pove, da jih hrani približno enkrat na mesec, mesec in pol. Kupi čiste, zdrave laboratorijske podgane, kajti tudi kače so zelo občutljive na

tudi doma sprehodi po vrtu? Doma jih ne spušča iz hiše, pravi. Sosedje si jih ne hodijo ogledovat, pridejo pa otroci in jim jih pokaže. Saševi starši so se pač tudi morali sprijazniti s to njegovo ljubeznijo, čeprav je to pri očetu trajalo kar precej časa.

Sašo je res poln prav posebnih idej in domislic, ki jih spravi v življenje. Od letos ima doma urejen po vseh predpisih in povsem legalno tudi pasji hotel. Tako, da boste vedeli kam s psom, ko greste na dopust. Ampak zaenkrat je ta hotel odprt samo čez poletje. Torej v času glavnine dopustov.

Veliko stvari se mi je porajalo v glavi, domov gredoč. Pa sem rekla, vsak človek goji neko svojo posebno ljubezen do nečesa ali kaj. Sašo jo pač goji do kač. Gotovo jih ima zelo rad, saj ima vsaka kača svoje ime, svoj prostor, da se počuti kolikor toliko udobno. Srečno, družina Us in vašim kačam tudi.

Predsednik RS dr. Danilo Türk si ogleduje Saševe kače

Saševa ljubezen do kač

Že od malega pravi, ima rad kače, kot kratkohlavnik jih je lovil in se igral z njimi. Zanj nikoli niso bile nekaj strašnega, groznega. Ko ga je pred šestimi leti obiskal prijatelj in s seboj prinesel mlečno kačo, jo je takoj hotel odkupiti od njega, vendar ni šlo tako gladko. Prijatelj ga je napotil na ustrezen naslov in naj se potem sam odloči, se seveda dobro seznani z življenjem in navadami kač. Tako imajo sedaj že štiri kače, vmes jih je ena tudi že zapustila – ni šla od hiše, ampak tja, od koder nihče več ne pride nazaj. Njihov navadni piton Bobo živi z njimi šest let, tehta sto kilogramov in meri šest metrov. Ob mojem obisku se je ravno pripravljala zamenjati svojo obleko, zato se ni pustil motiti in božati. Tigrasti piton Bine meri dobre tri metre in pol ter tehta petnajst kilogramov, z njim sva se kar dobro ušla, celo okrog vratu se mi je prijazno ovil. Navadni udav sliši na ime Ron in je bil skupaj s štirimetrskim pitonom Joškom prelen za sprehode in moje ogleda. Čisto drugačen pa je bil mali kraljevski piton Bobo, ki je dolg šele en meter in se zelo rad crklja po naročju in igra z otroci. Saševe tri hčere rastejo s kačami, sploh Sergeja je njihova velika prijateljica, seveda vse pod skrbnim nadzorom staršev.

hrano. Ta mora biti zdrava in čista, drugače zbolijo in zdravljenje je zahtevno in drago, kajti po zdravljenju je treba ponavadi v Nemčijo ali Avstrijo ali pa še kam drugam. Tudi pravo temperaturo morajo imeti v terariju, drugače se prehladijo. Na moj začuden: »Kaj, ali smrkajo?« odgovori, »seveda teče jim iz nosa kot tebi.« Ko so kače dobile svoj obrok, en teden prebavljajo, takrat jih pusti pri miru, zatem so tri tedne zelo družabne in nato nastopi menjava obleke. Ko se kače levijo, so zelo razdražljive in občutljive in tudi želijo svoj mir, da se preoblečejo, le Sašo jih lepo umije, da je nova obleka še bolj lepa in gladka.

Ko se kače na ogled postavijo

Sašo že tretje leto sodeluje z Društvom prijateljev eksotičnih živali BIOEXO. Oni ga pogosto povabijo na razne prireditve in razstave, ta v Mozirju je bila že ena izmed tistih, tudi v Trzinu na šušarsko nedeljo jih je peljal, le da jim je bilo že malce hladno. Velikokrat pride na kakšno prireditev kot gost, kot nekaj posebnega, eksotičnega. Še dolgo jih bo lahko vodil na ogleda in razstave, kajti pove mi, da kače, tudi pitoni, živijo v ujetništvu do štirideset let. Povprašam, kako so kače sprejeli sosedje, jih

Sašo Us je ljubitelj kač že od malega

Tudi sama sem se prepričala, da so kače lahko prijetne živali

Delavnice v Domačiji Rus

Poletje se počasi poslavlja od nas, dopusti se končujejo in počasi se lahko začnemo pripravljati na nove delovne dni. Delovno, vendar prijetno poletje so preživeli tudi vsi tisti, ki so se udeležili ustvarjalnih delavnic, ki so potekale vse poletne dni v Domačiji Rus. Vroče in prijetne popoldneve smo si lahko krajšali v slikarski delavnici, ki jo je vodila Meta Jarc, in v keramični delavnici, kjer nam je svoje ročne spretnosti pokazala Brigita Herjavec. Vsi izdelki, ki so bili narejeni in narisani po poteh naše domišljije in spretnih rok, so tudi na ogled v prostorih same domačije.

KEKA POGAČAR

Odprta spletna stran KUD France Marolt

V prejšnji številki Rokovnjača smo napovedali, da bo v bližnji prihodnosti kulturno umetniško društvo Franceta Marolta odprlo svojo internetno stran. In res, vse to se je zgodilo.

MARKO JUTERŠEK

Že nekaj dni pred izidom prejšnje številke Rokovnjača se je odprla tale naša internetna stran, za katero sem poskrbel kot tajnik in član komornega zbora KUD France Marolt. Internetna stran je plod nekajmesečnega dela, sicer ni povsem profesionalno narejena, vendar nas predstavlja na internetu, predstavlja nas širši javnosti v lepih živih barvah. Komorni zbor je bil, kot že mnogokrat povedano, ustanovljen lansko leto, se pravi, da deluje že več kot pol leta. Ker za finančna sredstva občine in kulturnega sklada Republike Slovenije še nismo mogli nastopiti, smo se odločili, da vse zadeve glede internetne strani financiramo sami. Kot tajnik sem se zavzel, da bodo ti stroški čim manjši. Tako je komorni zbor preko internetne pošte razposlal veliko prošenj podjetjem, ki se ukvarjajo z gostovanjem spletnih strani. Na to prošnjo se je oglasilo podjetje Alba 2000 d. o. o. iz Ljubljane s svojo blagovno znamko zabec.net. Dogovorili smo se, da nam za eno leto omogočijo brezplačno storitev spletnega gostovanja, za kar se jim iskreno zahvaljujemo. Potrebna je bilo le še nekaj dela in internetna stran je bila tu; v sveži, svetli luči se je na internetu prikazala 20. junija. Torej, pojdite na spletno stran www.kudfrancemarolt.si in si pogledajte, kaj novega se dogaja, spremljajte nas na nastopih, pišite nam na spletno pošto ali pa si nas pogledajte le preko slik! Vse je mogoče, še enkrat hvala vsem, ki so pripomogli k nastanku te strani, podjetju Alba 2000 d.o.o., njihovi blagovni znamki zabec.net, donatorjem sredstev za registriranje domene in vsem, ki si boste pogledali internetno stran, jo pohvalili ali pograjali! Vsega bomo veseli!

Izlet ministrantov iz Zlatega polja v Čatež

Eni spodaj, eni zgoraj, vsi pa s skupno željo biti bližje Bogu, ste že uganili, za koga gre, seveda, za naše ministrante in pevce otroškega in mladinskega zbora, ko smo se skupaj odpravili na izlet v neznanu. DJD

Da bi bil prehod iz brezskrbnih dni v dneve učenja čim lažji, smo se v nedeljo skupaj z ministranti iz Zlatega polja podali na popotovanje, takole, da se poveselimo še malce drugače. Ja, le še en brezskrben dan je bil po nedelji, 30. avgusta, pred mladimi, saj potem se prične ponovno zares, prične se novo šolsko in veroučno leto. Treba bo prej iz postelje, postoriti to in ono in še in še, vendar mi v nedeljo nismo razmišljali o

tem, ampak smo, ko smo prišli do cilja Terme v Čatežu, spoznavali po dolgem in počez, včasih še malce preveč v globino, bazene, tobogane, reke in otoke. Ja, res pravi gusarski otok, takšen z obilico vodnih topov in še in še. Malce starejši pa so se podali po počasni reki s posebnimi gumijastimi, bolj plastičnimi obroči, tudi to je zanimivo. Hitro je minil čas in že smo se morali napotiti nazaj proti domu in zopet se je oglasila pesem, za kar je skrbela zborovodkinja Petra Avbelj in na koncu še zahvala Petri in župniku Andreju Svetetu za organizacijo izleta in ne nazadnje tudi Njemu, ki je poskrbel, da je vreme bilo ravno prav sončno in vroče, da nas ni preveč popeklo, saj je čez dan, dva že šola. »A že spet,« so dejali in se poslovili: »Hvala, se vidimo pri maši.«

Čiščenje ceste v vasi Preserje

20. avgust zjutraj. Sosed kliče: »Franc, pripelji prikolico!« »Zakaj?« »Gremo čistiti cesto.« In res, zbrali smo se: tri ženske, dva moška in štirje otroci. Začeli smo na sredi vasi in očistili vse do Gradišča, bolje rečeno do Jožetovega bošta. VAŠČANI PRESERJE

Zakaj? Zadnjič smo jo očistili pred dvema letoma, prej pa smo jo čistili vsako leto prav tako sami. Ko so rekli, da je to delo lukoviških »komunalcev«, smo čakali vse do 20. avgusta. Spraševali, prosili in nagovarjali smo, pa nismo bili uslišani, vedno je bil odgovor: »Ni mamo naloga.«

Mulde so bile že tako polne in zaraščene s travo, da je teklo vse po cesti. Odpadnega materiala smo nakopali in »namedli« za tri traktorske prikolice. Tako je ena skupina očistila zgornji konec, druga pa spodnjega.

Upamo, da naslednje čiščenje opravlja lukoviška komunala, saj je za to plačana, mi pa še pohvaljeni nismo.

Fototrinek: Tabor Turističnega društva Preserje, 21. avgusta ob Gradiškem jezeru

Za pokal občine Lukovica in Ribiškega društva Črni graben

Občani Lukovice praznujemo 4. septembra občinski praznik, ker je bil na ta dan leta 1852 rojen pisatelj Janko Kersnik. Ribiško Društvo Črni graben že sedmo leto zapored prireja ribiško tekmovanje s plovcem za veliki prehodni pokal občine Lukovica in Ribiškega društva Črni graben v okviru praznovanja občinskega praznika.

DANILO KASTELIC

Ribiči smo se kljub hladnemu vremenu zbrali že v zgodnjih nedeljskih jutranjih urah 6. septembra na Lovskem ribniku na Prevojah. Tekmovalna komisija je oštevilčila lovna mesta ob ribniku. Nato smo tekmovalci izžrebali svoja lovna mesta ter se pripravili za ribolov. Ob 7. uri je dal vodja tekmovalne komisije znak za pričetek tekmovanja s plovcem za najtežjo ulovljeno ribo. Skoraj istočasno smo vrgli trnje v vodo v prepričanju, da največje ribe prijemajo zgodaj zjutraj. In res so ribe pričele prijemat kar zgodaj. Prvi so že tekli tehtati ribe k vodji komisije, ki je vse teže ulovljenih rib skrbno zapisoval. Nekateri tekmovalci so že upali, da so zmagovalci, vendar je bil dober dan za ribolov, zato je bilo ulovljenih veliko rib. Vse skupaj pa so popestrili tudi občani, ki so si prišli ogledat tekmovanje. Bolj, ko se je tekmovanje bližalo koncu, bolj so med tekmovalci krožile šale in vici, hkrati pa je naraščala napetost, ali bo še kdo zadnji hip ujel najtežjo ribo.

Na koncu tekmovanja je najtežjo ribo ujel in tako osvojil prvo mesto Roman Zupan, drugi je bil Danilo Kastelic, tretji pa Silvo Ribič. Vsi tekmovalci smo skupaj ujeli preko 32 kg rib. Sledila je podelitev pokalov za osvojena prva tri mesta ter velikega pokala, ki bo eno leto krasil vitrino Romana Zupana. Na koncu smo si pripravili še prijetno nedeljsko zakuško ter uživali v druženju še v pozno popoldne.

DOMŽALE

bowling

OTROŠKI ROJSTNI DNEVI
PRAZNOVANJA ZA ZAKLJUČENE DRUŽBE

FITNES AEROBIKA BILJARD

Slamničarska 1
Domžale
t: 01/729-22-33
www.fit-fit.net

FIT-FIT

Zlatomašnik Anton Hostnik

Minilo je petdeset let, odkar je na Brdu svojo pot v Gospodovem vinogradu pri takratnem župniku g. Vinku Lavriču pričel Anton Hostnik. Na tokratno že 254. praznovanje posvetitve župnijske cerkve Device Marije Vnebovzete je skupaj z verniki praznoval tudi on, saj je obhajal zlato mašo. DJD

Slavnostna pesem Zlatomašnik bod pozdravljen, ki jo je zapel mešani cerkveni zbor župnije Brdo pod vodstvom Lojzeta Pezdircja, je naznaila začetek svete maše. V imenu ŽPS in župljanov je besede pozdrava izrekel Anton Meden in mu med ostalim zaželel še veliko let v Gospodovem vinogradu in da bi se tudi tokrat med nami počutil kot doma. V svojem nagovoru se je Ivan Povšnar, za katerega bi lahko zapisali, da je prevzel službo po zlatomašniku, ob zlatomašniškem jubileju tokrat dotaknil duhovništva. Kaj je duhovnik? Kratki in jedrnat bi odgovorili v treh točkah ; duhovnik je učitelj besede, duhovnik je služabnik zakramentov in duhovnik je voditelj občestva. Seveda je krajši razlagi sledilo še mnogo bolj poglobljeno razmišljanje o vsaki točki posebej. Po končani sveti maši in zahvali ter predaji spominskega darila je zbranim spregovoril o svoji življenjski poti zlatomašnik, ki se je prav dobro spomnil Štirnovce Katrice in krašenja Andrejčka, ki je, kakor je omenil, tako krasil cerkev, da so se še kipi obračali naokoli. Seveda je povedal še nekaj zanimivih zgodb, tako iz študijskih let kakor in njegove bogate duhovniške poti, ki ga je iz Brda vodila v Metliko in Smlednik kot kaplana, nato pa je kot duhovnik služboval še v Smledniku in bil soupravitelj v Trbojah, Veliki dolini in sedaj Šentjurij pri Grosupljem. Še veliko zanimivega smo izvedeli med našim pogovorom z njim v župnišču, kamor smo bili na žegnanjsko nedeljo, 13. septembra, povabljeni skupaj z zlatomašnikom. Seveda so nam vsem postregli že pred cerkvijo, da ne bi omagali na poti v župnišče ali pa domov.

Potepanje po slovenski obali

V soboto, 5. septembra, so se mladi gasilci in mentorji občine Lukovica odpravili na potep po slovenski obali. Na voljo smo imeli dva avtobusa, prvi je odpeljal iz Blagovice, drugi pa je pobiral otroke od Krašnje do Prevoj. BOGDAN KOBE, FOTO: UROŠ MEDIC

Čeprav je bilo zjutraj deževno, smo bili vsi veseli, saj smo vedeli, da nas na obali čaka lepo vreme. Na hitro smo se ustavili na postajališču Lom, nato pa odpeljali naprej proti morju. Pot nas je vodila mimo Nanosa, kjer je že sijalo sonce. Zadnja postaja je bil Strunjan, od kjer smo se peš odpravili v Portorož. Šli smo mimo kampa Strunjan, nato skozi tunel, dolg je bil kar 550 m, in prišli na portoroško plažo. Tam je sledil kratek odmor, sladoled in slikanje. Po vrnitvi v Strunjan je sledilo kosilo v restavraciji zdravilišča Krka, nato pa kopanje in športne igre. Za lepe nagrade je tekmovalo šest ekip. Na koncu dneva že malce utrujeni, pa vendar zadovoljni, se počasi odpeljemo nazaj. Izlet je organizirala Komisija za mladino in Komisija za članice Gasilske zveze Lukovica. Namenjen je bil gasilski mladini do 18. leta starosti, prav tako so se izleta udeležile nekatere članice kot mentorice in se jim prav lepo zahvaljujem.

Rokovnjač
Glasilo občine Lukovica

Na Veliki planini prepevali fantje MoPZ Janka Kersnika

Zadnjo nedeljo v avgustu je že 17. zapored moški pevski zbor Janka Kersnika prepeval ob obletnici ustanovitve domžalskega Planinskega društva. ROK AVBELJ

Fantje so zapeli planinsko himno, t. j. Fleišmanovo Oj Triglav moj dom, pesem Završki fantje in Triglav od Rudolfa Maistra. Predsednik planinskega društva je pohvalil zbor in se zahvalil, da prepevajo na obletnicah že 17. po vrsti. Dejal je tudi, da je društvo zbor predlagalo za bronasto priznanje pri Planinski zvezi Slovenije. Po uradnem delu je zbrane planince zabaval ansambel Pr'jatlji. Vreme je pohodnikom ta dan ugajalo, ko so se vzpenjali, se je sonce le kazalo med oblaki, okoli 11. ure pa je posvetilo s polno močjo in se v nadaljevanju ni kaj dosti spremenilo. Bon za hrano in pijačo je dal pevcem novih moči, tako da so se mnogi odpravili do Zelenega roba. Vrnili pa so se zdravi in polni novih doživetij v poznih popoldanskih urah.

Ker je predsednik društva najavil, da se njegov mandat izteka in da ne bo več kandidiral za mesto predsednika, v zboru upajo, da to ne bo vplivalo na izbor sodelujočega zbora na proslavi pred Domžalskim domom na Veliki planini.

Večno mladi fantje

Rekreacijski klub Večno mladih fantov iz Radovljice obstaja že od leta 1975 in vse od takrat se njegovi člani vsako zadnjo avgustovsko soboto odpravijo na pohod na Stol in s tem ohranjajo tradicijo zabave, rekreacije, ljubezni do narave in želje po večni mladosti.

LEON ANDREJKA

Dobra volja je zaščitni znak približno štiristo članov društva, ki sicer prihajajo iz vse Slovenije in celo iz tujine. V društvo so tako včlanjeni tudi številni iz občine Lukovica, ki so se tokrat, 29. avgusta, podali na že 35. pohod na najvišji vrh Karavank. Vseh udeležencev je bilo letos 94, od tega kar tretjino iz doline Črnega grabna. Kot velewa tradicija, fantje s seboj nesejo tudi enega izmed simbolov zakladnice starejših kuhinjskih pripomočkov, ki je v povečani obliki narejen samo za to priložnost. Tokrat je bil to preko trideset kilogramov težak likalnik. Prireditve Dnevi večno mladih fantov se je po pohodu nadaljevala v Radovljici, kjer po tamkajšnjih ulicah poteka povorka. V osrednjem šotoru pa so nato obiskovalci lahko prisluhnili koncertom pihalnih orkestrrov in gostov, se povsili na veselici in ob koncu uživali v ognjemetu.

Jubilejne družabne igre krajanov

Ob zaključku letošnjih šolskih počitnic je Športno društvo Zlatopolje organiziralo že desete družabne igre za člane društva ter krajanje. TONE HABJANIČ

Še zlasti mladi vedno z veliko nestrpnostjo čakajo to zanimivo nedeljsko popoldne, saj je tekmovanje v igrah za njih pravi izziv. Lanskoletni predlog staršev, da so najmlajši do sedmega leta starosti v svoji skupini, se je izkazal za pravičnega. Razveseljiva pa je bila v tej skupini tudi udeležba. Nastopajoči so sodelovali v šestih različnih igrah, v katerih je bilo treba prikazati hitrost, spretnost in tudi zbranost. Res pa je, da se najmlajši niso preveč obremenjevali s tem, ampak so se sproščeno zabavali. V pestro nedeljsko popoldne smo vključili tudi nepogrešljivo druženje in končno podelitev kar šestih kompletov medalj. Vsi mladi nastopajoči do petnajstega leta pa so se povsili ob sladki čokoladi.

Najboljši v skupinah

Do 7 let:
Gašper Burja
Rok Močnik
Tadej Habjanič

Od 11–15 let:
Anže Hribar
Gašper Klopčič
Anja Hribar

Od 26–40 let:
Roman Klopčič
Sandi Oražem
Igor Močnik

Od 8–10 let:
Nec Klopčič
Miša Šinkovec
Žana Burja

Od 16–25 let:
Ivan Pavlič
Primož Pogačar
Tina Hribar

Nad 40 let:
Igor Stražar
Janez Pogačar
Roman Hribar

Vsem čestitamo!

ŠKD Čelešnik

V sredo, 26. 8. 2009, je športno kulturno društvo Čelešnik iz Poljane priredil nogometno tekmo z najmlajšimi člani in članicami društva proti njihovim mamiciam. Tekma je bila zelo zanimiva. Malčki so do solz navdušili gledalce, pa tudi mamice so odigrale pohvale vredno tekmo. Pa vendar, rezultat šteje. Malčki so pod vodstvom trenerja Janeza Dimica kar močno nadigrali mamice. Veselje je bilo nepopisno.

MILAN RESNIK

Godba Lukovica navdušila na narodnih nošah

Tradicionalni dnevi narodnih noš v Kamniku so bili letos na sporedu že devetintridesetič. Po običaju je najbolj veličastno, ko po kamniških mestnih ulicah poteka povorka. Tokrat se jo je udeležilo skoraj

dva tisoč nastopajočih. Med njimi so bili na čelu s praporščakom tudi člani Godbe Lukovica, ki so se v več kot uro trajajoči povorke številnim obiskovalcem poleg ubranega igranja koračnic in ko-

rakanja predstavili s figurativnim programom. Za tokratni nastop so namreč pripravili posebno točko. Med igranjem skladb so lukovški godbeniki izvedli zanimivo koreografijo in obrat celotnega orkestra,

ki je med gledalci požel izjemno odobravanje in gromek aplavz. Člani Godbe Lukovica so tako pokazali del show programa, ki so se ga naučili v letošnjem letu.

LEON ANDREJKA

Na Limbarski gori Helena premagala tremo

Že četrto leto zapored se je zadnja avgustovsko nedeljo na Limbarski gori odvijala prireditev Slovo poletju z glasbo. Člani Društva krajanov Limbarska gora so jo pričeli prirejati z namenom dati priložnost mladim glasbenim začetnikom. Kar precej jih je letos nastopilo v družbi samo s harmoniko ali v skupini. Med njimi je bila tudi Helena Ovca iz Blagovice, ki sicer z igranjem na harmoniko že kar nekaj časa razveseljuje sebe in svoje domače, poguma pa le ni zbrala za kakšen večji javni nastop. A na Limbarski se očitno dogajajo tudi čudeži, saj je Helena premagala tremo in uspešno odigrala. FRANCKA TOMAN, FOTO: URŠKA VOZEL

Poleg mladih, ki se v glasbi šele iščejo, pa prireditelji gostijo tudi uveljavljene glasbenike, ki privabijo obiskovalce. Letos je bil to ansambel Spev, ki je seveda navdušil.

Drugačnost in posebno zanimivost pa prireditvi daje mlado dekle Johanca (Jana Toman), ki v moravškem narečju na hudomušen in zanimiv način pripoveduje o kakšnem starem običaju. Letos je ob prebiranju fížola razmišljala o košnji in spravilu sena. Ker so nekaj prav večja kmečka opravila predstavljala priložnost za druženje in petje, so vmes s pravim ljudskim petjem ob spremljavi harmonike obudili s pesmimi koscev Pevci tretje generacije DU iz Moravč z umetniškim vodjo Milanom Kokaljem. Slednji so prijazno vskočili, ko so zaradi višje sile, ki podira skrbno načrtane načrte, odpovedali nastop Ljudski pevci iz Blagovice, ki pa so že dokazali, da se z Johanco odlično ujamejo.

Obiskovalci, med katerimi je nekaj stalnih tudi iz Črnega grabna, so se ob skoraj tri ure trajajočem koncertu lahko naužili glasbe, se nasmejali, saj tudi šal ni manjkalo, zvedeli in videli kaj novega in poučnega, se preselili v stare čase z Johanco in njenim Pepetom ter obujali spomine, skratka uživali.

Izobraževalni dan

Za letošnje šolske počitnice smo si člani Športnega društva Zlato polje ponovno vzeli čas, da namenimo del celoletnih ustvarjalnosti tudi izobraževanju in vzgoji mladih, ki so vsak dan na cesti in vključeni v cestni promet. TONE HABJANIČ

Program nedeljskega popoldneva smo tako kot lani tudi letos pripravili v sodelovanju z g. Zmagom Berlecem iz Prevoj in policijsko postajo Domžale, ki sta jo zastopala policista Andrej Jordan in Božo Kotar. Slednja sta v svojih uvodnih besedah predstavila delo policista, osebno opremo in postopek kontrole prometa oziroma voznika. Zelo zanimiv je bil prikaz uporabe prisilnih sredstev za določene primere. Najbolj pogumni so lahko preizkusili tudi alkočest ter delovanje naprave. Veliko pozornosti je pritegnil tudi prikaz uporabe radarja in s tem kontrole hitrosti vožnje. V zaključku sta policista prisotnim dala napotke pred začetkom novega šolskega leta ter mladim razdelila zloženke, plakate in pobarvanke.

V drugem delu popoldanskega programa je g. Zmago Berlec (JUMI-CAR) mladim osvežil znanje cestno prometnih predpisov, opisal pravilno vedenje na cesti ter predstavil vso opremo, ki so jo malčki nato uporabili pri praktičnem delu. Slednja je zajemala: enosmerno cesto, križišča s prednostno cesto ter semaforje. Malčki so se nato s pravimi malimi avtomobilčki vključili v cestni promet. Vse to pa pod budnim nadzorom inštruktorja, ki jim je hkrati tudi svetoval, jih opozarjal ter po potrebi tudi okaral. Skratka, bilo je prijetno in nepozabno. Športno društvo se najlepše zahvaljuje PP Domžale in g. Berlecu.

Pomen lokalnih časopisov – že dvanajstič

Res je. Tokratno dvanajsto srečanje lokalnih časopisov je enajstega septembra pripravil lokalni časopis Suhokranjske poti iz Žužemberka v sodelovanju z lokalno upravo ter številnimi donatorji, turističnim društvom in drugimi.

MILENA BRADAČ

Uvodni spektakel, zvočna kopel s planetarnimi gongi in himalajskimi skledami Irene Zupančič, nas je umiril in uravnaval na pozorno poslušanje. Pozdravni nagovor urednika Suhokranjskih poti Slavka Mirtiča in župana Franca Škufce ter posebnega gosta Patrika Vlačiča, ministra za promet, vse to je bil prijeten in prisrčen začetek bogatega delavnega programa.

Kakšen je dober lokalni časopis, kako ga ustvarjati, se z njim približati ljudem, jim zlesti pod kožo in jih pritegniti k branju, nam je na nazoren način predstavila magistra Andreja Jernejčič, članica uprave Infonet media. Kakšen pa je pomen lokalnih medijev, kakšne so njegove vrednote, berljivost lokalnega časopisa glede na starostno in izobrazbeno strukturo prebivalstva, preverjanje, kaj si o časopisu ljudje mislijo, kako pomembno predstavimo novice, je za nas pripravila Janja Božič Marolt, predsednica uprave Mediana. Kakšna je bila vizija in strategija Radia 1, ki je bil ustanovljen aprila 2007 in že po nekaj mesecih postal najbolj poslušan komercialni radio, je bila tema, ki jo je prikazal njegov direktor Andrej Vodušek. In nazadnje, kakšni so današnji trendi fotografije, sta nas prijazno usmerjala Aleš Beno iz Financ in Bojan Velikonja iz Dnevnika. Poleg udeležencev srečanja so na okrogli mizi sodelovali Aleš Čerin, podžupan MOL Ljubljana, prof. dr. Andrej Vizjak, direktor A. T. Kearney in Janja Koren, novinarka in voditeljica TV Slovenija.

Trinajsto srečanje naslednje leto pa bo pripravil lokalni časopis Rešeto iz Ribnice na Dolenjskem.

Slika (z leve): Miro Štebe, odgovorni urednik Trzninskega Odseva ter novinar na RTV SLO, Milena Bradač, Katarina Karlovšek, odgovorna urednica Rokovnjača, mag. Andreja Jernejčič, Janja Marolt Božič in Janez Bobnar

Čebelarских devetdeset let

Začelo se je leta 1919 v takratni gostilni pri Slaparju, danes zgledno urejeni privatni stanovanjski stavbi, katere lastnik je prijazno dovolil, da poleg že obstoječe spomin-ske plošče Franu Milčinskemu tudi lukoviški čebelarji odkrijemo obeležje.

TEKST: LJUBOMIR SAMOTORČAN

FOTO: MARKO BORKO IN LJUBOMIR SAMOTORČAN

V TEJ HIŠI JE BIL USTANOVNI SHOD ČEBELARJEV ZA BRDSKI SODNI OKRAJ – LUKOVICA – MORAVČE – DOMŽALE – DOB – RADOMLJE – DOL PRI LJUBLJANI.

To je napis na plošči, ki pove, da je Lukovica rojstni kraj oz. zibelka vseh okoliških čebelarских društev, saj so se čebelarji vseh teh občin udeležili takratnega zbora.

Častljivih 90 let smo proslavili v soboto, 12. 9. 2009, z odkritjem te plošče. Za prijetno kulturno razpoloženje so poskrbeli Ljudski pevci iz Blagovice, o dogodkih in mejnikih v teh devetih desetletjih je spregovoril predsednik ČD Lukovica, pozdrave in dobre želje so zaželeli

tudi praporščaki in predsedniki prijateljskih čebelarских društev. Slavljenca je Čebelarська zveza Slovenije odlikovala z najvišjim odlikovanjem v čebelarstvu, REDOM ANTONA JANŠE 1. STOPNJE ZA POSEBNE ZASLUGE ZA RAZVOJ SLOVENSKEGA ČEBELARSTVA.

Z odličji Antona Janše 3. in 2. stopnje se je tudi društvo oddolžilo svojim marljivim članom.

Prijetno toplo sobotno popoldne se je prevažalo v poznopoletni večer, ki je kar vabil pod kozolec gostilne Bevc, kjer smo se prepustili razvajanju Dušanove kuhinje in seveda tudi našim Ljudskim pevcem smo z veseljem pomagali pri petju.

Člani RK Rafolče na adrenalinskem izletu

V soboto, 29. 8. 2009, smo se pri brunarici v Rafolčah zbrali večinoma člani Rdečega Križa (RK) Rafolče. Prisotnih je bilo kar precej krvodajalcev, nekateri kri darujejo tudi večkrat na leto in s tem pomagajo ohranjati mnoga življenja. VIKTOR JEMEC

V novem in udobnem avtobusu firme Gerčar smo zapustili našo krajevno skupnost. Najprej sta nas pozdravili glavna organizatorica in predsednica RK Mili Zajc ter vodička Jana Vrhovnik, nekdanja učiteljica zemljepisa, in nam zaželeli prijetno vožnjo.

Zapeljali smo se proti Cerkljam na Gorenjskem, kjer smo na postanku pod Jenkovo lipo, poimenovano po skladatelju Davorinu Jenku, popili kavico.

Sledil je ogled cerkve Marijinega oznanjenja, najlepše baročne cerkve v Sloveniji v vasi Adergas. Lepo urejena okolica in obnovljene slike v cerkvi in samostanu so nas navdale z občudovanjem.

Po ogledu smo se peljali proti Jezerskem, kjer je najnižji potni prehod od Jadrana v srednjo Evropo. Ob jezeru smo malicali dobrote, ki so jih pripravile krvodajalke.

Sledil je ogled Jenkove kasarne na Zgornjem Jezerskem. To je dominantna zgradba, ki je bila sprva postavljena kot »hospital«, to je gostišče za popotnike. Zgrajena je na dvo-rišču domačije Jenko. Zgradba je kmečki

renesansni dvorec, postavljena pred letom 1569, na kar kažejo ohranjeni in dobro vidni podpisi na stenah. Stene notranjih prostorov so podpisane in datirane v obdobju od 1573 do 1575. Zgradba je ime Jenkova kasarna verjetno dobila po avstrijskih vojaki, ki so v zaselku Zgornje Fužine v času Ilirskih provinc branili avstrijsko mejo pred Napoleonovimi vojaki.

Nadaljevali smo vzpon na Jezerski vrh, potem po avstrijski strani proti Pavličevemu sedlu v našo prelepo Slovenijo, ki se nam je skrivala pod meglenim plaščem. Po panoramski cesti, ki je bila zelo ozka, nas je šofer Ciril Grčar vozil z velikim avtobusom zelo natančno in mojstrsko, kar adrenalinsko varno pripeljal na kosilo na turistično kmetijo »NA KLEMENČEM«.

Slika: Udeleženci izleta RK Rafolče napeto poslušajo zabavnega gostitelja na kmetiji »Na Klemenčem«.

Ogledali smo si kmetijo in prijazni lastnik nam je preko projektorja prikazal lepe posnetke razgleda v Logarsko dolino, ki nam je bil zaradi dežja in megle onemogočen. Veliko nas je sklenilo, da še pridemo na ta konec Slovenije v lepem vremenu. Obiskali smo še cerkev sv. Duha, se obrnili in se po isti poti odpeljali nazaj do ceste proti Solčavi. Nekateri smo še natočili kislo vodo, ki vsebuje veliko železa in nakupili razne vrste sira na kmetiji Živbot.

Polni novih vtisov in z zadovoljnim želodcem smo se vrnili domov z mislijo, da drugo leto ponovimo podoben izlet. Velika zahvala gre predvsem predsednici Mili, prav tako pa članom odbora RK Rafolče: Mici, Jožetu, Sreču in Danici ter šoferju Cirilu za varno vožnjo.

Kako se imate vojni invalidi samostojnega društva DVI Domžale?

Za svoje člane ima posluh DVI Domžale od ustanovitve samostojnega društva l. 1995 pa vse do danes. Trenutno smo brez svoje pisarne v Domžalah, začasno imamo prostore kar doma pri predsedniku DVI, tovarišu Jožetu BRODARJU, na naslovu Na Gmajni 28, Loka pri Mengšu, 1234 Mengeš, telefon 723 91 44. Uradne ure so ob istem času kot na starem naslovu: ob četrtkih v dopoldanskih urah ali po dogovoru s predsednikom. O spremembi naslova so bili pisno obveščeni vsi naši člani in pa sodelujoče organizacije oz. institucije.

BESEDILO IN FOTO: JOŽE NOVAK

Lepo je, da človek poskrbi zase in za svoje najbližje, če v tem hitrem tempu življenja najde čas še za druge, pa je še lepše. Včasih je dovolj, da se vprašamo, kaj lahko naredimo, da bo ta svet lepši in kako bomo s skupnimi močmi vsak dan ustvarjali boljši in lepši vsakdan zase in za sočloveka. Osnovna naloga našega društva je skrb za ostarele, težje invalide in za člane, ki preživljajo jesen življenja v domovih za ostarele. Tako v društvu pomagamo drugim –

Udeleženci na spominski slovesnosti na 65. obletnico preboja bork in borcev 14. Divizije skozi sovražnikov obroč proti Savinjski dolini. Na fotografiji člani DVI Domžale, člani OO ZB NOB Moravče in praporščak Marjan Križman iz Lukovice.

osamljenim in pomoči potrebnim pomagamo premagovati težave, tako zdravstvene, socialne, pa tudi osebne. S tem, ko jih obiskujemo, jih obdarujemo in se z njimi pogovarjamo, spodbujamo tudi ohranjanje vrednot in tradicije NOB.

Udeležujemo se spominskih svečanosti in izletov, različnih družabnih dogodkov in srečanj, če nam le dopušča zdravje. Sodelujemo tudi v mnogih organiziranih športnih aktivnostih, kot so balinanje, kegljanje, pikado in strelstvo z zračno puško. Šport in rekreacija sta primerna za vse generacije, ne glede na leta. Vsako leto se člani našega društva in ostalih društev vojnih invalidov po Sloveniji udeležujemo tudi rednih, tradicionalnih srečanj, ki jih organizira Zveza društev vojnih invalidov Slovenije in pa posamezna, medsebojno povezana društva. Letošnje srečanje je bilo že 10. po vrsti, in sicer v Novem mestu. Občasno gremo tudi skupaj na dopust oz. oddih na morje ali v toplice. Letos se je od 4. do 13. septembra 14 članov DVI Domžale udeležilo 10-dnevnega oddiha na otoku Rabu.

Radi se imejmo in si pomagajmo med seboj, tako bomo lažje premagovali vse težave, ki nas v starosti morda še čakajo.

DVI Domžale želi svojim članom, pa tudi ostalim bralcem tega časopisa zdravja, sreče in miru. Imejte se lepo v krogu tistih, ki vas imajo radi in ki vam veliko pomenijo v življenju.

Prijatelji za prijatelje

Sobota, 15. avgusta, je bila praznična in na praznik je vsak rad, če se le da, prost, da se po dopoldanski službi božji poda malce po svoje. Pevci moškega pevskega zbora Janko Kersnik pa so tokrat pokazali svojo prijateljstvo in prišli pet k sveti maši, kjer so spoznavali, da je bistvo zakramenta svetega zakona v medsebojni privolitvi novoporočencev, da se brezpogojno podarita drug drugemu za vse življenje kot znamenje božje ljubezni. DJD

Tako drug drugemu podelita zakrament svetega zakona, ki jima daje moč in pogum za medsebojno pomoč ter ljubezen v sreči in preizkušnji. Daje jima tudi veselje in pripravljenost za sprejemanje otrok in njihovo vzgojo. In to bistvo so polepšali s svojim petjem, za kar sta se jim mož in žena že lepo zahvalila. In ob tem so spoznavali tudi to, da ure, preživete

na vajah, niso stran vržen čas, saj sedaj lahko svojim ženam rečejo: »No vidiš, ko se bodo naš ženil, bodo pa tud k nam prišli pet.« In tako je pri hiši, vsaj kar se vaj tiče vse lepo in prav, pri poroki je bilo pa ravno tako, pa srečno mlado-poročenca, pridemo zapet na obletnico. Prav lepo je, ko se ženijo otroci pevcev MPZ Janko Kersnik, tako za dušo kot srce, ob tem pa res uživajo vsa čutila.

Strelska tekma za pokal občina Lukovica

Lovska družina Lukovica je v soboto, 5. septembra 2009 organizirala strelsko tekmo na lovski koči na Čevcah, ki se je odvijala med ljubitelji strelskih tekmovalcev širše okolice. Pokrovitelj strelske tekme je bila občina Lukovica, zato se je tudi odvijalo tekmovalstvo ob prazniku občine za pokal občine Lukovica. STAREŠINA CERAR TOMAŽ

Tekmovalstvo je potekalo v dveh kategorijah, in sicer na glinaste golobe ter na tarčo – srnjak, z malo kalibrsko puško. Udeležili so se ga lovci sosednjih drušin in daljne okolice, zbralo se je okoli 50 tekmovalcev. Tekmovalstvo je trajalo od jutranjih do poznih popoldanskih ur v prijetnem lovskem vzdušju. Za prva mesta so bili podeljeni pokali kot tudi praktične nagrade, za najboljšega strelca, na način izpadanja, je čakala nagrada – odojek. Na koncu je nagrada pripadala Kosmaču iz vrst LD Moravče. Vsi udeleženci so imeli ob srečanju tudi pogostitev, tako golaž kot pečenje z žara, ki sta ga izvrstno pripravila Janez Križman in Križnar Bojan. Tekmovalstvo je bilo živahno, saj je bilo kljub predvidenemu slabemu vremenu organizirano vse z veliko odgovornostjo, za katero pa je poskrbel Urbanija Tomaž z našimi LDL lovci. Tekmovalce je obiskal tudi župan občine Lukovica Matej Kotnik. Ob prijetnem klepetu se je aktivno vključil v srečanje zelene družine in s tem pohvalil dobro organizacijo.

Med srečanjem strelcev se je tudi zbrala ekipa veteranov, ki so uspešno odstrelili svoj del tekem na glinaste golobe

Srečanje Šajčeve rodbine

V soboto, 5. septembra, se je v Spodnjih Kosezah odvilo 8. tradicionalno srečanje Šajčevih sorodnikov, udeležilo se ga je 147 ljudi.

ROK AVBELJ

Družinsko drevo Šajčevih sta **ustvarila Martin in Antonija Capuder**. Imela sta 15 otrok. Za lažjo predstavo sorodstva bom naštel le priimke, ki so jih ob poroki privzele hčere Šajčevih mame in ata, ti priimki so Andrejka, Avbelj, Cerar, Dolinšek, Kecelj in Zajc, ostali se itak pišejo Capuder.

Uradni del druženja se je začel ob 11. uri dopoldne z mašo v cerkvi sv. Lovrenca, ki jo je vodil eden izmed sorodnikov, duhovnik Igor Dolinšek. Pri maši je prepeval zbor sorodstva, ki se je pred tem srečal trikrat in se pripravil na dogodek. Duhovnik je dejal, da so dobre sorodstvene vezi zelo pomembne in je tudi to poleg vere del naših korenin, ki nam daje oporo v življenju. Po maši je zbrane čakal tradicionalni golaž.

Srečanje je bilo 8. po vrsti, 20 let pa je minilo od prvega. Organizatorji so pripravili zanimivo fotoreportažo vseh srečanj, kjer je bilo moč opaziti, da čas prinaša spremembe in se hočeš nočeš staramo. Nekateri se v 20 letih tako spremenijo, da jih praktično ni mogoče prepoznati.

Celodnevno druženje je potekalo v izjemnem vzdušju ob živi glasbi, ki so jo izvajali Milan Capuder starejši na harmoniki, Franci Dolinšek in Tadej Capuder na bas kitari ter Niko Capuder na akustični kitari. Miran Capuder in Marko Arnež sta cel dan skrbela, da niti eden od udeležencev ni bil lačen dlje kot 5 minut, tudi žejen ni bil nihče, za to so poskrbeli avtomati za sok, vodo, vino, pivo in kavo. Zbor, ki je sodeloval pri maši, je med druženjem zapel še dve stari slovenski, medtem ko se je sorodstvo spomnilo jubilarov s šopkom rož. Treba je povedati, da je največji šopek zopet dobila gospa Tončka, ki letos ni jubilarica, a pri vsakem srečanju veliko pripomore, da le-to uspe. Cerarjev France se je okrog enih popoldne na prizorišče pripeljal s Fiatovim oldtimerjem, atrakcijo dneva. Avbljeva Petra in Hribarjeva (Pezdirčeva) Polona pa sta najmlajše naučili zapeti oz. s pantomimo prikazati pesem »Avto od šefa«. Okoli 15. ure je sledilo fotografiranje za v anale. V nadaljevanju ni manjkala niti zopet tradicionalna nogometna tekma v neravni vrtači, kjer ena ekipa igra navzdol, druga pa navzgor.

Dan se je prevesil v noč. Hladno je postalo. Udeleženci pa kar niso in niso hoteli domov. Okrog 21. ure je mladina začela prepevati slovenske popevkarske komade, od Domicelja do Mežka, Deržajeve, Čukov itd. Niko Capuder in Milan Capuder mlajši pa sta navdušila z v duetu zapeto dalmatinsko balado *Ribari* od Vinka Coceja. Zadnji so kraj neizmerne veselja zapustili ob enih ponoči naslednjega dne. Gostje so pojedli 95 kg mesa in popili skoraj vse zaloge pijače.

Ni kaj, srečanje, ki se odvije vsako tretje leto, vedno prinese nepozabne dogodke, vedno postreže z novimi presenečenji, žal se nekaterim do naslednjega skupnega srečanja zemeljsko življenje tudi izteče, a po drugi strani so tu novorojenčki, dojenčki in malčki, ki so simbol prihodnosti, ki ima vedno močnejše korenine.

Ob koncu gre izjemna zahvala vsem organizatorjem srečanja, predvsem sinovom in hčeri pokojnega Franca Capudra iz Kersnikove ulice (cesta proti Brdu) ter gostitelju Milanu Capudru, ki je osmič zapored dal na razpolago prostor, kjer je bilo rojenih 15 otrok.

Gasilska, to niso vsi udeleženci.

Odlična peka in kuharja, Miran in Marko, zadaj pa Francetov Fiat – oldtimer.

Prihodnost prepeva »Avto od šefa«

»Muskontarji«: Tadej, Milan, Niko in desno Franci

Hura, čisti zobje!!!

Začelo se je novo šolsko leto, s tem pa tudi že 27. »Tekmovanje za čiste zobe ob zdravi prehrani«. Ne smemo pozabiti omeniti zmagovalnih razredov v občini Lukovica, 26. tekmovanja za čiste zobe, v šolskem letu 2008/2009.

Na OŠ Janko Kersnik Brdo je bil najboljši 5. b razred z učiteljico Heleno Urbanija, na podružničnih šolah Blagovica 5. d razred z učiteljico Mileno Iglič in Krašnji 4. c, 5. c z učiteljico Marijo Demšar. 5. b razred, ki je skupno dosegel na tekmovanju tudi največ točk, se je udeležil zaključne prireditve v Ljubljani v Hali Tivoli.

Tekmovanje je množična oblika vzgoje šolskih otrok, usmerjena k skrbi za redno čiščenje zob. Tako otroke kot njihove starše/skrbnike opominja, kako pomembno je ustno zdravje. Vse preveč je namreč še otrok, ki doma nimajo ne prave spodbude, ne nadzora in ne pomoči pri čiščenju zob.

Janezek vpraša Marka: »Kdaj si si nazadnje umil zobe?«

Marko mu odgovori: »Raje me vprašaj kaj drugega. Zgodovina mi ne gre.« Smo podobni Marku? Kakšen zgled sem svojemu otroku?

Otroke imamo radi, želimo jim najboljše, pa nam kljub temu velikokrat na področju zobozdravstvene preventive zmanjka energije, da bi vse skupaj speljali po poti, za katero vemo, da je najboljša. Morda nas zaslepi to, da če zjutraj ne umijemo zob, da nas zvečer še ne boli. Morda, ne vem. A ko boli, vem, da je hudo. Takrat bi čas najraje zavrteli nazaj, umivali zobe, da je kaj, pili vodo, jedli jabolka, prej obiskali zobozdravnika ...

Za pozitivno spremembo ni nikoli prepozno. Potrudimo se, zberimo vse znanje, moč in energijo in pojdimo po pravi poti. Niso pomembne štampljke, čeprav tudi te razveselijo vašega otroka, pomembno je zdravje.

Z željo po čim večjem številu otrok z veselimi nasmehi vas prav lepo pozdravlja iz Zdravstvenega doma Domžale, zobne preventive.

NATAŠA JERAS, DIPL. MED. SESTRA

TINA ŠIRCELJ – KOSEC, DIPL. MED. SESTRA

Novosti na šoli

Komaj smo dobro začeli počitnice, že so se v poštnem nabiralniku znašle reklame s šolskimi potrebščinami in kmalu za tem se je začela šola. Tam nas je že prvi dan razveselilo nekaj manjših novosti in po kratkem pogovoru z ravnateljico sem ugotovila, da prihaja še malo večji val novih stvari, vendar se bomo morali za del tega potruditi tudi učenci sami. TEKST IN FOTO: EMA MEDEN

Hm ... Izvedela sem toliko stvari, da ne vem, kje naj začnem. Odločila sem se, da grem kar po vrsti: V torek, 1. septembra, smo (vsaj starejši) v šolo vstopili skozi glavni vhod, kjer nas bodo v bližnji prihodnosti pozdravila nova glavna vrata. Pri vhodu pa je tudi čisto nov delovni pult za dežurne učence. Kdor se zanima ali dobro opazi spremembe, je lahko ugotovil, da imamo na šoli na novo zasajene rože. Ne smemo pa kar tako spregledati dejstva, da se je nekdo zelo potrudil in zamenjal risbe in slike učencev, ki visijo na hodnikih (prejšnje so namreč visele že nekaj let). Naših hodnikov pa ne bodo več krasile le slike, ampak tudi nove barvne mize. Že prvi dan pa smo učenci prejeli tudi publikacijo z vsemi pomembnimi podatki. Govori se, da naj bi v kratkem prejeli čipe za identifikacijo pri obrokih, vprašanje pa je, ali bo čip v prihodnosti namenjen tudi odklepanju garderobnih omaric in preverjanju prisotnosti, starši pa si želijo kmalu videti elektronsko redovalnico. Ravnateljica upa in verjame, da se bomo učenci angažirali tudi za: izdelavo košev za ločevanje odpadkov, vreč za sedenje na hodnikih in risanje grafitov znotraj in zunaj šole.

Veselimo se dežurstva za novim pultom.

RAV4. Že od 20.900€.

Toyota Verso. Sanjska priložnost.

Brezplačni paket **Dream** v vrednosti **do 3.600 €.**

TOYOTA

Yaris. Že od 8.990 €.

Urban Cruiser. Že od 15.200 €.

AC LOVŠE
Jarška cesta 11
Domžale
(01) 729 9000

AC LOVŠE
Cesta Staneta Žagarja 65b
Kranj
(04) 280 9000

Minimise & Maximise
www.toyota.si

**Today
Tomorrow
Toyota**

Razmišljamo skupaj!?

"Več je vredno premišljeno delati kot razburjeno misliti."

BRIGITA NOJIČ, RAVNATELJICA

Ko sem pisala članek za avgustovsko številko Rokovnjača, sem razmišljala nekako tako: »Lepo je delati za nekaj, kar lahko poimenujemo skupno dobro!« Imela sem dober občutek, začutila tudi olajšanje, ko lahko nekoga pohvališ in verjameš, da se da!

Pa veste, še vedno mislim enako! Še več, sedaj vem, da nisem sama, da razgrnitev problematike, pa naj si bo to šola ali vrtec, ali cesta, ali park, ali ..., ljudi pripelje do razmišljanja, pogovora, debate. Debata pa je nekaj, kjer se lahko izmenjujejo mnenja za ali proti, a smisel debate je – pogovor.

Ko sem brala ostale zanimivosti, pa sem se zamislila, ne kot ravnateljica, temveč kot človek, kot nekdo, ki še vedno verjame v to, da se s skupnimi močmi lahko veliko spremenijo!

Ob gledanju fotografij cest, poti berem o problemih v kraju, sem žalostna, še bolj pa žalostna, ko preberem, da naj razmišljam o uvedbi dvoizmenskega pouka v šoli.

Veste, najlažje je nekaj reči zato, da rečem, težko pa razumeti, če poznaš problematiko nekoliko širše.

Da ne bo pomote! To ni napad na razmišljanje posameznikov ali posameznika, pač pa utemeljitev!

Veste, kot ravnateljica, kot pedagoška delavka in nenazadnje kot človek razmišljam v dobro otrok in kdor me pozna, mislim, da temu lahko pritrdi. Moj cilj ni nabiranje točk, takšnih ali drugačnih, moj cilj ni uveljaviti svojega mnenja za vsako ceno, je pa moj cilj dobro počutje otrok! Kajti otroci si ne morejo postavljati pogojev sami, postavljamo jih odrasli! S svojim zgledom pa otroka učimo, da bo v odraslosti šel po vzorcih, katere spoznava pri odraslih!

Res je, da problematika šole in vrtca ne obstaja od včeraj. Res je tudi, da se je za šolo in vrtec storilo veliko. Res pa je tudi, da še tako veliki napor, vloženi v reševanje te problematike, ne bodo prinesli rešitve čez noč.

Tudi sama sem se ubadala z mislijo, da če bo potrebno, poprosim na Ministrstvo za šolstvo in šport za dvoizmenski pouk, vendar ko človek pomisli, kaj vse to potegne za seboj, pa se vprašam, ali je to sploh lahko izvedljivo?

Če razmišljamo v tej smeri, moramo najprej poudariti, da se v šolo vključujejo otroci, ki so vezani na prevoze. To pomeni, da je treba zagotoviti prevoz praktično skozi ves dan. Zakaj? Treba je upoštevati dejstvo, da so starši zaposleni, da doma ni več veliko babic in dedkov, ki bi lahko poskrbeli za svoje vnuke, ali pa celo sosed, ki bo čuval. To pomeni, da je treba v šoli urediti dopoldansko po-

daljšano bivanje, kar pa ima za posledico pripravo hrane, saj so ti otroci večji del dneva v šoli – torej zagotoviti več kadra v kuhinji, več vzgojiteljic ali učiteljic za delo, dodatnih prostorov za podaljšano bivanje, ustrezne igralnice za igro, didaktične pripomočke, igrala na dvorišču in še bi lahko naštevali. Enako to posledično pomeni, da otroci, ki bi prihajali v popoldanskem času, potrebujejo prevoz, po učnem načrtu imajo tudi do šest ali sedem ur, kar pomeni bivanje v šoli do večera, pa še kakšen krožek itd. Torej razmišljanje v tej smeri mora biti res dodobra utemeljeno, da se lahko podamo v dve izmeni.

Tudi tega se zavedam, da se problem šolskih in vrtčevskih prostorov ne bo rešil čez noč, vendar pa bo treba poiskati poti, da se zadeve rešijo v najkrajšem možnem času, saj ko so se občine ustanovljale, verjetno res ni nihče razmišljal, kaj to finančno pomeni za majhne občine. Vzdrževanje ustanov, kot so šola, vrtec, zdravstveni dom, dom starejših občanov itd. pač veliko stane.

Nikakor pa moje razmišljanje ne gre v smeri, da naj se ustavijo vse ostale investicije v občini. Zavedam se, da so še kako pomembne poti, ceste. Samo naj spomnim. Tudi naši otroci se vozijo po teh poteh, res, da ne sami z avtomobilom, a so kljub temu, tudi če bi hoteli, da se odpravijo v šolo peš, »ogroženi«.

Torej se ponovno potrjuje misel in ideja:

»z dolgoročno vizijo napredka in razvoja ter plana, ki mora biti postavljen na realni osnovi in s premišljenimi potezami in argumenti že v sami zasnovi, ni moč narediti ničesar na dolgi rok.«

Omenimo primer ceste. Ko začnemo krpiti luknje zaradi posledic preobremenjenosti, vplivov vremena ali slabega načrtovanja in izvedbe, lahko krpamo, krpamo, a na koncu je treba narediti novo preplastitev in če pomislimo, koliko denarja je šlo za samo krpanje in nato za novo preplastitev, lahko hitro ugotovimo, da veliko več, kot če bi pristopili k zadevi premišljeno in pretehtali, kaj to prinese dolgoročno.

Podobno je s stavbo. Ko se pojavi problem – razpoke, cevi itd., kjer je treba najprej ugotoviti vzrok nastanka tega problema, nato nastopi sanacija, ki mora biti hitro izvedena, pa zaradi omejenih finančnih sredstev pokrpamo tisto, kar se še da, se na koncu vprašajmo, ali ne bi bilo bolje delati premišljeno, da v trenutku gradnje razmislim o kvaliteti materiala, izvedbe itd.

Da zaključim. Menim, da se ne splača k posamezni zadevi pristopiti zato, da nekaj naredimo, pač pa se splača k zadevi, pa naj si bo to plan, načrt, izvedba, gradnja ali vzdrževanje ceste, šole, vrtca, tovarne itd. pristopiti tako, da to, kar si zastavimo, naredimo korektno, odgovorno, z vnapijšnjo dovršeno analizo in predvsem plansko in odgovorno! V povezavi z mojo utemeljitvijo argumentov za in proti dvoizmenskemu pouku to pomeni, da ideja o dvoizmenskem pouku ni nekaj, čemur bi se upirala, temveč je v tem trenutku to preprosto neekonomično in neuresničljivo.

**MIZARSTVO
AVBELJ**
izdelava pohištva po meri

Avbelj Milan s.p.
Stegne 1, 1251 Moravče
tel.: 01/723 14 76
GSM: 041/641 446
www.mizarstvo-avbelj.si

FRIZERAJ
Irena Pogacar s.p. Ljubljanska 104, Domžale, 01 724 15 00

www.frizeraj.si
info@frizeraj.si

Dijak tretjega letnika išče modele za striženje.

Rokovnjaška noč 2009

Tradicionalna noč se je zopet odvila zadnji petek v avgustu. Obsežno oglaševanje najdaljše noči v letu v občini je nakazovalo odlično priložnost za zabavo. Je bilo res tako? Preberite.

Najprej so na oder stopili istrski romantiki, klapa Provin, ki prepeva dalmatinske uspešnice. Z višanjem temperature je nadaljevala Pika Božič. Za njo, okoli ene ure ponoči, so na sceno prišli težko pričakovani Kingstoni, band, ki je garancija za dober žur. Za piko na i pa je poskrbel dolgoletni gost brdskega gozdička Boštjan Konečnik. Vse skupaj je povezovala in skrbela za vzdušje primorska legenda, ki se imenuje DJ Lovro.

Kdor prebere ravnokar zabeleženi odstavek, bi sklepal, da je bila letošnja noč fantastična. Pa mnogim vendarle ni bilo tako zabavno, kot bi lahko bilo. Nekatere je že na vhodu zopet odvrnila vstopnina, 7 evrov ni malo. Nekaterim prisotnim pa dolžina nastopov nastopajočih ni ugajala. Pika Božič je vsekakor pela predolgo ali pa bi na oder morala priti prej. Sicer za njen nastop vse pohvale, punca (dama) je dokazala, da še ni za staro šaro in ji je povratek

na glasbene odre kar uspel, a njen žanr le ni primeren za čas »prime time-a«, najdaljše noči v Lukovici. Škoda pa je, da so Kingstoni pred žura željno publiko pristali komaj ob enih ponoči. Če bi prej, nekateri verjetno ne bi odšli tako kmalu domov. V času Kingstonov se je pelo in plesalo, plesišče je hipoma postalo premajhno. Kot rečeno je piko na i postavil preverjeni harmonikar, Konečnikov Boštjan iz Štajerske.

Organizator prireditve, Drago Milankovič, je dejal, da vstopnina pač mora biti in upa, da bo prihodnje leto nižja, morda le 3 evre! Pravi, da bo z močnejšo ograjo okrog gozdička ulovil tiste, ki so se pretihotapili, in poskušal stvari optimizirati. To bo vsekakor moral storiti, saj je končni izkupiček letošnje Rokovnjaške noči močno negativen, kar 3500 evrov (!), kar se naj ne bi zgodilo prvič. Na moje vprašanje, zakaj potem to zabavo sploh prireja, pa je Milankovič dejal, da je na kraj svoje mladosti še vedno navezan, da ljudem rad nekaj da, tisto, kar meni, da tukajšnjim občanom manjka, poudaril je predvsem sproščeno zabavo, sproščene pogovore in navezovanje stikov med mladimi (pa ne virtualno) pa tudi malo manj mladimi. Pisec tega članka bi dejal, da se z organizatorjem dokaj strinja, predvsem sta si enotna pri nižji vstopnini. Sicer pa bi še zapisal, da se je kljub malim nerodnostim odvila še ena dobra in zabavna Rokovnjaška noč.

Kolumna
Milena Bradač

Ful se dogaja

Ne ne, nisem pozabila na lep slovenski jezik. Samo vašo pozornost sem želela usmeriti na svoj prispevek. To pa človek lahko stori na več načinov, tudi tako, da vas pri- tegne naslov.

Sicer smo res zakorakali v ta pozno poletni ali če hočete zgodnje jesenski mesec september, zelo delavno vsepovsod. Mladež v šole, delovno ljudstvo je povečini končalo z dopusti. Poljski, vrtni, sadni darovi že kličejo po obiranju in pobiranju in narava počasi slači poletno obleko. Dogajanja v naši občini: priprave in izvedba osrednje prireditve za občinski praznik, ki jo je sicer malce zamaknilo vreme, a nič zato, so se pa dogodki tako bolj usedli v tiste, ki so bili gledalci, in pripravljavce ter nastopajoče, da se jim je skrb in izvedba malo porazdelila. Letos sem se že četrtič udeležila srečanja in petja ljudskih pevcev v Krašnji. Tudi zato, ker imam ljudsko pesem zelo rada, saj me spremlja že od malega. Kajti v naši hiši (še posebno v tisti stari, napol leseni, napol zidani) se je nekdaj kljub skromnosti pogosto prepevalo. Letošnje krašenjsko srečanje je bilo še posebno pristrčno, kajti malce so prestavili lokacijo, pa je prostor že zadihal čisto drugače. Tako lepo skupaj so bili vsi, nastopajoči, poslušalci, rokodelci in drugi umetniki domače obrti, vsi so bili kot ena velika družina v veliki kmečki izbi. Kjer se vsi vidijo, slišijo in so veseli tistih, ki so prišli po dolgem času (beri, ki so prišli prvič na srečanje).

Ni bilo sicer v naši občini, pa vendar tudi nas zadeva, posebno še naše glasilo Rokovnjač. Z urednico Katarino sva se udeležili dvanajstega srečanja lokalnih časopisov Slovenije, ki je potekalo v Dvoru pri Žužemberku. Veliko zanimivega sva slišali, si osvežili in razširili znanje o »delanju dobrega časopisa«. Najpomembneje pa je, da sva videli, prelistali toliko lokalnih časopisov, da so vsi v redu, pa vendar, Rokovnjač je najboljši. Z vsem spoštovanjem do vseh ostalih snovalcev časopisov, kajti delati časopis je zahtevno in odgovorno delo.

Sicer se vsak dan nekaj dogaja. Vsak dan je nov dan. Vsak nov dan slehernemu izmed nas prinese nekaj novega. Vsak dan je razdeljen na nešteto trenutkov, ki se jih razveselimo, nekateri nas tudi opominjo, da življenje ni praznik, je delovni dan.

Sem že hotela končati prispevek, pa sem se še na nekaj spomnila in to moram napisati. Ko sem se peljala v Suho krajino in videla njihove zares uboge ceste, ne sicer toliko luknjaste kot zakrpane – zaplata na zaplato, sem pomislila: mi občani Lukovice moramo biti lepo tiho. Naše ceste res niso sijajne, so pa mnogo boljše kot njihove. Vsaj jaz bom kar lepo tiho in lep čas ne bom o njih godrnjala.

Fototrinek

Naš odnos do varnosti v cestnem prometu

V popoldanskem ali večernem času nudim varstvo otroka ali pomoč starejši osebi na vašem domu. Pokličite na telefon: 031 252 690 – Ivi Smerkolj.

Boksarska revija v Kranju, posvečena legendi slovenskega boksa Janezu Galetu

30. avgusta je Boksarski klub Kranj organiziral boksarsko revijo za pokal Kranja v spomin na legendo slovenskega boksa Janeza Galeta. Dvorana Planina v Kranju je bila polna do zadnjega kotička. Nastopalo je osem boksarskih parov. **MARJAN BOLHAR**

Tekmovanja so se udeležili boksarji iz Slovenske boksarske zveze, Hrvaške in Bosne.

Tekmovanja sta se udeležila tudi boksarja iz Kluba borilnih veščin Domžale – mlad boksar Matija Lipovšek iz Blagovice, ki je zmagal s 3:0 proti boksarju iz Slovenske Bistrice. Matej Opara pa žal ni imel nasprotnika v kategoriji do 81 kg, kjer naj bi boksal.

Nov mejnik Klemena Gerčarja

Kelmen Gerčar je ponovno dokazal, da spada v sam vrh evropskih motokrosistov. Potem ko je pred dvema letoma osvojil naslov mladinskega evropskega prvaka, se je v letošnji sezoni dokazal še v članski konkurenci. **LEON ANDREJKA**

13. septembra se je namreč končalo evropsko prvenstvo v razredu do 125 kubičnih centimetrov, v katerem je mladi 18-letni Prevojanec zasedel skupno odlično tretje mesto in tako postavil nov mejnik v njegovi uspehov polni športni karieri. Gerčar sezone ni začel pri vrhu, nato pa je vseskozi stopnjeval formo in nanizal same konstantno visoke uvrstitve. Med drugim je blestel tudi na finalni dirki prvenstva v francoskem mestu Villars sous Ecourt, ko je osvojil drugo mesto. Sicer pa je na štirinajstih

dirkah sezone kar petkrat stopil na zmagovalni oder in s tem je več kot zaslužno osvojil skupno tretje mesto. Razumljivo je uspeha zelo vesel, kar mu bo še dodatna vzpodbuda za nadaljnje trdo delo. Evropski prvak je sicer postal Francoz Christophe Charlier, Klemenov moštveni kolega v italijanski ekipi Garibordoli Racing.

Gerčar pa je še naprej brez prave konkurence v slovenskem državnem prvenstvu. Po petih dirkah ima prav toliko zmag in v skupnem seštevku prepričljivo vodi. Na predzadnji dirki sezone v Šentvidu pri Stični smo lahko videli, kako dominanten je v svojih vožnjah. V naslednjih dneh, točneje 27. septembra, ga na progi v Orehovi vasi čaka finalna vožnja slovenskega prvenstva, kjer za potrditev naslova potrebuje zgolj tri točke.

Zimska liga Avtomehanika Kveder pred vrati!

V začetku oktobra se bo zopet igrala malonogometna liga. Letos bo nastopalo le 12 ekip, ki bodo igrale po ligaškem sistemu »vsak z vsakim«. Tekmovalni dan bo vsak drug petek v enakomernem zaporedju. Organizator ŠTD Rafolče je bil zaradi večjih stroškov kot lani prisiljen povišati prijavnino, ki letos znaša 300 evrov. Nagrade za najvišja mesta so naslednje: 1. mesto – 300 evrov + pokal, 2. mesto – 150 evrov + pokal, 3. mesto – 70 evrov + pokal, posebna nagrada za fair-play in pokala za najboljšega strelca in vratarja. **ROK AVBELJ**

Po besedah organizatorja za ligo vlada veliko zanimanje, tako da se nam zopet obeta trd boj na igrišču in prijetno druženje ob njem. Vabljeni ekipe, ki bi želele sodelovati, in prijavite se čim prej na e-mail std.rafolce@gmail.com, če mesta morda niso že zasedena. Kdor pa ne bo sodeloval z igro, je toplo vabljen na ogled zanimivih tekem, ki so včasih prava paša za oči.

Bomo videli, kdo bo nasledil Cosmos Antimon, ali pa bodo trojanski fantje naslov obdržali v svojih rokah!

avtomehanika
KVEDER

Zdravo z rekreacijo – v zrela leta

Na Osnovni šoli Janka Kersnika se že peto leto izvaja rekreacija pod mentorstvom Fizioterapije Zrnc - Svet zdravja, ki ima oddelek tudi v Domžalah, Dragomlju, Rodici in še na nekaterih šolah. Večina je udeleženk, sem in tja pa se pojavi tudi kak predstavnik moškega spola. Dekleta in žene so zelo zadovoljne z vodenjem, sedaj že poročene in še vedno zgovorne in zabavne Urške. **VIKTOR JEMEC**

Udeleženke vadbe se redno udeležujejo četrtkovih razgibalnih večerov, ki bodo letos v vrtcu Medo v Šentvidu. Po srečanjih je obvezen še dodatni razgovor ob okrepčilu v bližnjem lokalu.

Poleg seznanjanja o raznih tehnikah sprostitve, pilates, joga, trebušni ples, itd ..., je najbolj zanimiv zaključni izlet v toplice Olimje ali Laško.

Vsak človek odgovarja za svoje zdravje in počutje. Rekreacija je zelo dobrodošel način razgibavanja vseh telesnih delov. Za srednja leta pa je dobrodošla predvsem preventivna vadba hrbtenice, razgibavanje za boljšo gibljivost v sklepih, utrditev predvsem trebušnih mišic in še razne vaje za lepšo postavo in ohranjanje zdravja.

Da bomo še mnogo let na svetu, da skupaj obvarujemo zdravje, krepimo moč in duha – se nam pridružite.

AMD Lukovica ponovno na sceni

Minilo je veliko časa od takrat, ko so krojili usodo motokrosa člani AMD Lukovica, takrat še AMD Fam-Lukovica. Tekmovalci so odrasli, postali so moške in motokros so, verjetno tudi na željo boljših polovic, obesili na klin. DJD

Vendar je že tako, da te tisto, kar imaš najraje, vedno privabi nazaj in tako ponovno nastopajo in žanjejo uspehe, tokrat v veteranskih vrstah. Tako je v Slovenj Gradcu na tokratni tekmi MX veteranov od 35–45 let zmagal Boris Cerar AMD Lukovica, ki je obenem postal tudi dobitnik nagrade za fair play, čeprav prihaja iz doline rokovnjačev. V zanimivi, napeti in atraktivni vožnji med Cerarjem in Igorjem Pancarjem AMD Šent-

vid pri Stični, v prvi vožnji je slednji zaradi kontakta padel. Kljub tekmovalnemu duhu se je Cerar ustavil in pogledal, če je sotekmovalec brez poškodb in potem nadaljeval z dirko v že prej opisanem stilu. Čeprav se je Pancar po padcu pobral in z dirko nadaljeval v silovitem tempu, bi mu to zadostovalo le za drugo mesto, vendar ga je pred ciljno črto počakal Cerar in mu pustil do zmage. Da je za korak boljši od sotekmovalcev, je pokazal v drugi vožnji, kjer si ni dovolil bližnjih srečanj in prepričljivo zmagal. Tako je tokratna zмага Borisa Cerarja dokaz, da smo imeli in še imamo v AMD Lukovici dobre motokrosiste, ki obvladajo poleg motokrosa še kaj in to šteje med sotekmovalci.

Tek na Špilku (957m)

Letošnje dogajanje ob občinskem prazniku občine Lukovica smo Planinsko društvo Blagovica obeležili 28. avgusta s tekom na Špilku, ki je najvišji vrh naše občine.

MAJA PUSTOTNIK, NAČELNICA KULTURNEGA ODSEKA

Trasa je potekala od Trojan do Špilka, kar je približno 8 km ter 350 m višinske razlike. Prijavilo se je pet tekačev v vseh starostnih skupinah in po zboru pred planinskim kozolčkom v Blagovici so se odpeljali do Trojan, kjer so začeli s tekom. Za tekmovalce je bila ob progi in prav tako tudi na cilju preskrbljena pijača in na koncu še čokolada, da si povrnejo energijo. Najhitrejši tekmovalec, Igor Trdin, je na cilj pritekel v nekaj več kot 50 minutah, vsi ostali pa so mu sledili v kratkih časovnih razmikih. Vsem tekačem še enkrat čestitamo za pogum in voljo ter upamo, da se prihodnje leto spet srečamo na vrhu Špilka, morda celo v večjem številu.

Velika pridobitev za ritmično gimnastiko na Brdu

Pred osmimi leti smo starši z veseljem sprejeli ponudbo kluba Bleščica, da na Brdu prične z vadbo ritmične gimnastike, saj smo pogrešali kakršnokoli ponudbo za redno kakovostno športno aktivnost deklic. Šola je z možnostjo uporabe telovadnice prisluhnila željam in deklice so prizadevanja trenerke Petre Kamenšek nagradile z zelo lepimi uspehi na klubskih in državnih tekmovanjih.

SONJA S. F. IN ZINKA M.

Starši smo na tekmah kmalu ugotovili, da imajo mnoge druge gimnastičarke prednost, saj tudi trenirajo na pravih podlagah, ki so na tekmah obvezne (poseben tepih velikosti 14 x

Veliko veselje ob prevzemu tepiha. Foto: Janez Meden

14 m). V želji, da bi tudi mi pridobili tak tepih, smo kmalu spoznali, da je cena okrog milijon takratnih tolarjev za nas nedosegljiva.

Ostalo je le pri željah, dekleta so še naprej pridno vadila na trdih tleh telovadnice. Letos pa se nam je nasmehnila sreča. Klub Bleščica je dobil podarjen, sicer rabljen, a zelo kakovosten tepih v velikosti dveh tretjin tekmovalne površine in ga namenil dekletom na osnovni šoli Brdo. Razlogi za tako velikodušno donacijo (nov tepih stane približno 4000 evrov) so trdo delo in uspehi naših gimnastičark pa tudi precejšnje število obetavnih mlajših deklic. Ritmičarke in starši se strokovni vodji Petri Kamenšek zahvaljujemo za tako velikodušno donacijo.

Obvestilo

Odvoz kosovnih odpadkov iz gospodinjstva

Javno komunalno podjetje Prodnik d.o.o. bo v občini Lukovica od 19. do 21. oktobra 2009 opravljalo jesenski odvoz kosovnih odpadkov iz gospodinjstev.

Akcija je namenjena odstranjevanju kosovnih odpadkov iz gospodinjstev, ki morajo biti na dan rednega odvoza do 5. ure zjutraj postavljeni poleg zabojnika za komunalne odpadke.

Med kosovne odpadke iz gospodinjstev ne sodijo nevarni odpadki, kot so: embalaža škropiv, olj in barv, lakov in podobno, ki jih odstranjujemo v posebni akciji odvoza nevarnih odpadkov.

Ravno tako ne sodijo med kosovne odpadke iz gospodinjstva avtomobilski deli, akumulatorji, gume in sodi, poleg že naštetega tudi ne bomo odstranjevali gradbenega materiala, vej drevja in živih meja.

Zbiranje in odvoz nevarnih odpadkov

Obveščamo vas, da bomo v Občini Lukovica v ponedeljek, 19. oktobra 2009, izvedli zbiranje in odvoz nevarnih odpadkov iz gospodinjstev.

- Nevarne odpadke iz gospodinjstev bomo 19. oktobra 2009 sprejemali od 14.00 do 15. ure Trojane pri pošti,
- od 15.30 do 16.30 Blagovica pri pošti,
- od 17.00 do 18.30 pred Kmetijsko zadruho v Lukovici.

Med nevarne odpadke sodijo: akumulatorji, baterije, zdravila, pesticidi, barve, laki, kozmetika, svetila in gume osebnih avtomobilov. Prosimo vas, da v glasilu objavite tudi opozorilo:

- Nevarni odpadki naj bodo v embalaži, ki omogoča varen prenos do zbirnega mesta.
- Tekoči odpadki naj bodo zaprti, čeprav improvizirano.
- Odpadki iz iste skupine se ne smejo združevati v večjo embalažo, ker lahko pride med njimi do kemične reakcije.
- Odpadke naj prinesejo polnoletne osebe, ki bodo pri rokovanju z njimi upoštevale varstveno-tehnična navodila, pridobljena ob nakupu izdelka.

Kaj praviš!

Od ustanovitve OO SNS Lukovica dalje odbor intenzivno pripravlja teren za delovanje v naši občini. V prejšnji izdaji glasila Rokovnjač smo obljubili, da bomo v septembru vabili občanke in občane, da se nam pridružijo pri delovanju odbora.

Vse občanke in občane prisrčno vabimo, da se pridružijo OO SNS Lukovica, kjer lahko delujete kot občani ali pa člani stranke SNS. Torej, kdor se želi v sklopu OO SNS Lukovica udeleževati v političnem življenju občine, naj pošlje svoje kontaktne podatke na naslov odbora. Sprejemamo odprte ljudi, ki niso obremenjeni z barvo, vero ali ideologijo ter ne iščejo koristi v vezah in poznanstvih. Iščejo ljudi, ki imajo idejo in vizijo za skupen razvoj naše občine, od katerega bomo imeli koristi vsi.

Še posebej vabimo mlade, ki imate mnogo idej, pa mislite, da jih ni mogoče uveljaviti, sedaj imate priložnost, da se sliši vaš glas. Konec koncev demokracijo vodi ljudstvo in to ste vi oziroma mi vsi! Vsaka ideja je morala priti od človeka, naj bo še tako dobra, ne bo izvedljiva, če jo obdržimo zase.

Še enkrat poudarjamo, da smo odbor stranke, kjer se bo glas slišal. Odprti smo za vse in vas pozivamo, da se nam pridružite, obelodanite svoje ideje in najboljši kandidirate na listi stranke na naslednjih volitvah.

Ob tej priložnosti bi radi pohvalili odlično izpeljano prireditev osrednjega občinskega praznika občine Lukovica, v kateri so sodelovali tudi naši člani. Veseli nas, da ima naša občina visoko razvito kulturno zavest in nadejamo se je tudi v bodoče.

Naslov odbora:

OO SNS Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica

5. Žiški tek

Kdaj: **sobota, 26. septembra, 2009 ob 16. uri.**

Kje: **pri stari šoli na Rovah, (pri cerkvi).**

Organizator: **Turistično kulturno društvo Rova.**

Dolžina prog: dolžina proge za odrasle je 3 km in je speljana po gozdnih poteh (višinska razlika cca. 120 m nadmorske višine). Start in cilj sta na isti točki.

Dolžina za dečke in deklice do 15. leta je 1,2 km. Start in cilj sta na isti točki.

Prijave: Prijavnina znaša 4 € in jo plačate ob prijavi na dan prireditve (eno uro pred startom). Dečki in deklice do 15. leta ne plačajo prijavnine.

Kategorije:

Moški:

- M0 – od 6 do 10 let (dečki – 1,2 km),
- M1 – od 11 do 15 let (dečki – 1,2 km),
- M2 – med 16 in 25 let,
- M3 – med 26 in 40 let,
- M4 – med 41 in 50 let,
- M5 – nad 51 let.

Ženske:

- Ž0 – od 6 do 10 let (deklice – 1,2 km),
- Ž1 – od 11 do 15 let (deklice – 1,2 km),
- Ž2 – med 16 in 25 let,
- Ž3 – med 26 in 40 let,
- Ž4 – nad 41 let.

Vsi udeleženci prejmejo praktične nagrade: Prvi trije v posamezni kategoriji prejmejo medalje.

Odgovornost: Vsi udeleženci tečejo na lastno odgovornost. Odgovornost za nastop mladih tekačev prevzemajo starši.

Informacije na telefon **051 681 254.**

Koledar 2010 – Bajerji Črnega Grabna

V lanski tekmovalni nalogi Voda-zdravje-izziv za prihodnost, v okviru Turizmu pomaga lastna glava, so učenci turističnega krožka raziskali vodne vire v Črnem grabnu. Ugotovili so, da so dokaj čisti in da še vedno nudijo dom številnim pticam in rastlinam, med katerimi so nekatere žal že ogrožene.

Pri pripravi raziskovalne naloge in turistične tržnice so naredili tudi veliko zelo uspešnih fotografij. Lepi posnetki Kroharjevega, Gradiškega, Mahkotovega, Tončevega, Korantovega, Nackovega, Španovega ali Kvedrovega bajerja, Zelenega gaja, Tončevega in Kersnikovega bajerja ter naše Radomlje in Drtiščice so navduševale obiskovalce naše turistične tržnice v Ljubljani.

Uspele fotografije z opisi posameznih bajerjev želimo predstaviti v obliki koledarja za leto 2010 tudi vsem prebivalcem Črnega grabna. Akcija Koledar 2010 – Bajerji Črnega grabna bo potekala preko Šolskega sklada, idejni vodja in organizator pa je turistični krožek. Naša želja je, da bi vsaka hiša v Črnem grabnu kupila ta koledar. Denar, ki ga bomo zbrali s prodajo koledarja, bo šel v Šolski sklad.

Trenutno smo že pri izboru najbolj ugodnega tiskarskega ponudnika.

Vabimo vse ustanove, društva in podjetnike, ki bi naročili večjo količino koledarjev, da se povežejo s šolo. Poleg tega tudi prosimo za sponzorska sredstva, ki bi pocenila ceno koledarjev.

MENTORICI: MARIJANA FLIS LEDERER
URŠKA PRESEČNIK

RAVNATELJICA:
BRIGITA NOJČ

Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije

KMETIJSKO GOZDARSKI ZAVOD
LJUBLJANA**Enota Lukovica
Lukovica, Stari trg 19**telefon: 01/72-35-116
e-pošta: kss.lukovica@lj.kgzs.siURADNE URE:
ponedeljek, sredo, petek: 8 h – 10 h
sreda: 14 h – 15 hKMETIJSKA
SVETOVALNA
SLUŽBA
SLOVENIJEGA ZAKONA O KMETIJSTVU S POUČENJEM
NA DAVČNI ZAKONODAJI z delovnim naslo-
vom **Trženje pridelkov, izdelkov in stori-**
tev iz kmetij.Delavnica bo v **četrtek, 8. oktobra, ob 9.30 v prostorih KS Dob.**

Na delavnici vas bomo seznanili z načini trženja, trženjem ter aktualno zakonodajo na tem področju. Delavnica je namenjena predvsem tistim, ki tržijo produkte doma ali na javnem mestu oz. vsem, ki utirate pot k dodani vrednosti pridelkom in izdelkom iz kmetij, vsem, ki že imate ali pa razmišljate o registraciji dopolnilne dejavnosti. Na delavnici bodo sodelovali strokovni delavci Kmetijske gozdarskega zavoda Ljubljana: mag. Vesna Velikonja, specialist za ekonomiko, u.d.i. Milka Mele Petrič in u.d.i.a. Marta Kos, terenski kmetijski svetovalki. Informacije: Marta Kos. 8397769, 041 310173. **Delavnica je brezplačna. Vabljeni! Zaželeno je, da se mi za delavnico prijavite.**

RAZSTAVA SADJA

V okviru projekta »Obnova travniških sadovnjakov v občini Lukovica«, ki ga finančno podpira Občina Lukovica, bo v času Lukovega sejma, v **soboto 17. 10. 2009 v dvorani Kulturnega doma Janka Kersnika**, možen ogled razstave različnih vrst in sort sadja iz območja naše občine.

Vabljeni vsi občani naše občine!

PAVLA PIRNAT,

KMETIJSKA TERENSKA SVETOVALKA

**VLAGANJE ZAHTEVKOV
ZA PREMIJE ZA GOVEDO**Od 1. do 31. oktobra poteka **2. obdobje** vlaganja zahtevkov za govedo in sicer:

- »Zahtevek za dodatno plačilo za ekstenzivno rejo ženskih govedi«, na osnovi katerega boste dobili premijo za krave oz. telice, ki so telile od 1. 4. 2009 do 31. 7. 2009 in sta bili živali skupaj na kmetiji najmanj dva meseca. Zahtevek za kravo lahko vložite tudi v primeru mrtvorjenega teleta ali pogina teleta v obdobju obvezne reje.
- »Zahtevek za posebno premijo za bike in vole«, za živali, ki so bile zaklane od 1. 6. do 30. 9. 2009 in so bile pred tem najmanj dva meseca na kmetiji. Če ste živali oddali preko KZ v Lukovici, potem ste jih pooblastili, da bodo zahtevek v vašem imenu poslali oni. V nasprotnem primeru pa morate zahtevek vložiti sami.

Za oba zahtevka je **obvezen elektronski vnos**. Če bo zahtevek namesto nosilca vlagal kdo drug, mora imeti s seboj **navadno pooblastilo nosilca** kmetije v dveh origi-

nalno podpisanih izvodih (obrazec dobite v KSS). **Prosim, da se za vnos naročite osebno ali po telefonu v času uradnih ur.**

**ANALIZE ZEMLJE –
GNOJILNI NAČRTI**

Vse, ki uveljavljate plačila za kmetovanje na območjih z omejenimi dejavniki (OMD), opozarjam, da morate poleg vsakoletnega načrta razvoja organskih gnojil imeti **vsaj eno analizo, ki ni starejša od petih let**, ter gnojilni načrt, ki upošteva rezultate analize. Večina vas je dala zemljo v analizo v jeseni leta 2004. V primeru, da kasnejših analiz niste delali, **morate nujno imeti novo analizo pred pretekom petih let** od zadnje analize. Poleg tega je jeseni po pravilu pridelkov, ko se ne gnoji, najprimernejši čas za odvzem vzorcev zemlje. Za dodatne informacije me pokličite.

IZOBRAŽEVANJE

V okviru tehnične pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini Lukovica vas vse zainteresirane vabimo na delavnico: **DOPOLNILNE DEJAVNOSTI V OKVIRU NOVE-**

Vabilo

Vabimo vas na zaključno prireditev oživitve kolektivne blagovne in storitvene znamke »**Zakladi ČRNI GRABEN**«, ki bo potekala v okviru Lukovega sejma v **soboto, 17. 10. 2009**, v središču Lukovice. Izvedeli boste vse o znamki, seveda pa se bodo s svojimi pridelki in izdelki predstavili tudi naši občani, ki so se kot prvi odločili za njeno uporabo.

KGZS – ZAVOD LJUBLJANA IN OBČINA LUKOVICA

**Napoved dogodkov za mesec oktober
v Domačiji Rus**

V petek, **2. oktobra ob 19. uri** otvoritev nove razstave z naslovom **Zemlja in Veter**, istočasno bosta potekali tudi **dve delavnici**; keramična z Brigito Herjavac ter poslikava na svilo z Matejo Tomin.

Za mlajše bo lutkovna predstava z Erno Hribovšek in pravljica o vili Tepki s spremljavo prečne flavte.

V petek, **10. oktobra ob 14. uri** bo otvoritev Vilinskega gaja.

Tako kot je bilo skozi vse poletje, se nadaljujejo vsako sredo likovne delavnice od 16.00 do 19.00 ure z Metko Jarc.

Vabljeni!**MESTNE LEKARNE**

LEKARNA DOMŽALE - Ljubljanska 72, 1230 Domžale lekarna.domzale@mestnelekarne.si	01 724 42 80
LEKARNA KAMNIK - Šušna 7, 1240 Kamnik lekarna.susna@mestnelekarne.si	01 839 70 37
LEKARNA NOVI TRG - Novi trg 26, 1240 Kamnik lekarna.novitrg@mestnelekarne.si	01 839 70 40
LEKARNA MENGEŠ - Zoranina 3, 1234 Mengeš lekarna.menges@mestnelekarne.si	01 723 74 66
LEKARNA RADOMLJE - Cesta borcev 5a, 1235 Radomlje lekarna.radomlje@mestnelekarne.si	01 724 07 20
LEKARNA MORAVČE - Trg svobode 2, 1251 Moravče lekarna.moravce@mestnelekarne.si	01 723 27 80
LEKARNA NOVA LITIJA - Partizanska pot 8, 1270 Litija lekarna.litijazd@mestnelekarne.si	01 899 50 37
LEKARNA LITIJA - Trg svobode 1, 1270 Litija lekarna.litija@mestnelekarne.si	01 899 50 41

Dežurni lekarni od 01.01.2009 do 31.12.2009:**LEKARNA KAMNIK** sobota, nedelja in prazniki od 17.00 do 20.00**LEKARNA DOMŽALE** nedelja in prazniki od 09.00 do 12.00**www.mestnelekarne.si**

*Rahlo naj te zemlja krije,
dobra mama, sladko spi!
Luč nebeška naj ti sije,
mir in pokoj naj ti bo.*

ZAHVALA

V 74. letu starosti nas je nepričakovano za vedno zapustila naša draga in skrbna mama, babica, prababica, sestra, teta in tašča

FRANCKA DROLC, roj. LAVRIČ.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, za darovano cvetje, sveče, svete maše ter tako veliko spremstvo na njeni zadnji poti.

Prav posebno se zahvaljujemo gospodom župnikom Jožetu Vrtovsku, Tonetu Štruklju in Francetu Povirku za lepo opravljen pogrebni obred. Zahvala gre tudi pevskega zboroma, govorniku in pogrebniemu zavodu Vrbančič.

Vsi njeni

Veliki Jelnik, avgust 2009

*Srce tvoje več ne bije
bolečin več ne trpiš,
nam pa žalost srce trga,
solza lije iz oči,
dom je prazen in otožen,
ker te več med nami ni.*

ZAHVALA

ob izgubi naše drage

EMILIJE OMAHNA, roj. Borštner

iz Lukovice.

Iskreno se zahvaljujemo za vsa izrečena pisna in ustna sožalja, darovano cvetje in sveče ter vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Zahvaljujemo se sodelavcem iz Papirnice Količevu, Bent Excellent d.o.o., Domu počitka Mengeš, Ribiškemu društvu Bistrica, Balinarski sekciji Bevc ter vsem sosedom in gasilcema Jožetu ter Alešu.

Neizmerno smo hvaležni patru Andreju ter gospodu Andreju Svetetu za lepo opravljen pogrebni obred ter pogrebni službi Vrbančič za organizacijo pogreba.

Vsi njeni

Marini Kajbič v slovo Jesen tiho lega na zemljó!

V času slovesa od naše dolgoletne učiteljice Marine Kajbič imajo drevesa svoj zven. V vsakem od nas odmeva šelestenje vetra. Naša Marina ostaja med nami v dotiku narave, v ritmu srca, v ljubečem spominu in našem spoštljivem poklonu. TVOJI Z BRDA

Gozd pozna stopinje, kjer je pod krošnjami dreves učiteljica Marina iskala mir, svežino, preporod, navdih in se odišavljala z vonjem brstečih gob vračala v svoj skrbno varovani dom. A tudi šola, kjer je začela in končala svojo ustvarjalno poklicno pot, je bila neke vrste gnezdo, valilnica idej in neskončnega navdih za komaj prebujajoč se čut za umetnost, za oblikovanje. Besede ne morejo izraziti tega, kar so generacije učencev, ki so se množično vključevale v njeno interesno dejavnost in k izbirnemu predmetu. Nič jih ni prepričalo, da bi šli drugam. Pri učiteljici Marini so lahko našli sebe, svoj likovni izraz, začutili svojo identiteto, krepili samospoštovanje in v učilnici ali zunaj nje širili obzorja preko meja Črnega grabna – vse tja do Japonske, kjer je skupaj z učenci prejela svetovno likovno nagrado. Učiteljčina zasluga, skupen ponos. V senci izdelkov otrok, ki so potovali na likovne natečaje ali v roke obiskovalcev, je delovanje učiteljice Marine dobilo svoj lesk in pomen in nasmehe ljudi, v veselju ustvarjalcev in skrbno, likovno urejeni šoli.

S svojo celovito držo likovnega pedagoga je učencem približala umetnost skozi čas. Ne samo njim, njen vpliv je bil širši. Ob njej smo se razvijali tudi odrasli. Nadoknadili smo lahko tisto, kar smo morebiti zamujali v mladosti. Odnos do umetnosti je znala povezati z vsakdanjim življenjem, s kulturo v najširšem pomenu besede, s spodbujanjem ustvarjalnosti ali prebujanjem speče nadarjenosti. Poleg tega je v učencih budila radovednost za zgodovino in tudi njo, skozi svoje zgodbe naredila živo, zanimanja vredno.

Med nami na Brdu, v zavetju pogleda na razvaline gradu, je bila učencem mentorica, včasih nadomestna mama, tolažnica, zaupni sogovornik. In spet ne samo otrokom. Tudi starši in sodelavci so pri njej našli uteho, zupanje, upanje, nasvet ali preprosto klepet. V resnici jo je zanimalo veliko stvari, o katerih je razmišljala, jih preizkušala in okušala, se pogovarjala in z njimi bogatila svoje in naše skupno življenje. Vključevala se je v različne dejavnosti, kjer je za vselej odtisnila sledi. Nekatere niso tako opazne, kakor tiste, ki jih je znala razbirati skozi skrivnostni svet človekove pisave, ki je bila le ena od njenih strasti. Mnoge od njih so očem nevidne, a zapisane v generacijah otrok, staršev in sodelavcev, ki se nas je dotaknil njen čopič življenja. Hvala, draga Marina, za ta mozaik.

*Mirno in spokojno si zaspala,
v večni sen od nas odpotovala.
Mi pogrešamo te vsi,
za vse še enkrat hvala ti!*

ZAHVALA

11. avgusta nas je zapustila naša draga mami, mama, tašča, prababica, sestra in teta

MARIJA AVBELJ

iz Žirovš.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za tople stiske rok, izrečeno sožalje, podarjene sveče, cvetje in svete maše. Zahvaljujemo se tudi prijaznemu osebju doma počitka na Izlahah, glavni sestri Francki, hvala župniku Antonu Potokarju, gospe Boži Požar in Andreju za besede slovesa. Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Kamniške novice

Rastemo z vami!

*Odslej tudi v vsakem
gospodinjstvu v Domžalah!*

27.000 brezplačnih izvodov

v občinah Kamnik, Domžale, Mengeš, Trzin, Komenda.

Tel: 01 721 47 28
pon. - pet.: 8 - 18
sob.: 8 - 12

Poročni šopki in
cvetlični aranžmaji
za vse priložnosti

CVETLIČARNA

NUŠA STUPICA s.p., Sončna ulica 2a, Domžale

Lep dan cveti.

**Gostilna
"Pri BEVCU"**

Vabimo vas na
odlična domača
kosila in večerje.

DELOVNI ČAS:
od poned. do sobote, od 9. do 22. ure
nedelja od 8. do 14. ure
SREDA ZAPRTO

Dušan Jemec s.p.
Stari trg 10, 1225 Lukovica
tel. 01 7235 146, gsm: 041 532 483

veterinarska ambulanta

NOE

**AMBULANTA IN TRGOVINA
ZA MALE ŽIVALI**

Vaška pot 38a, Radomlje

Odprto: pon - pet 9.00 - 19.00
sob 9.00 - 13.00

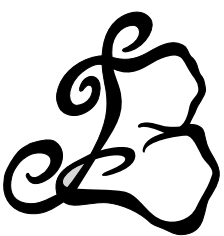
telefon: 0599 - 58 - 914, 070 - 550 - 590
<http://veterina-noe.net>

Brizganje plastičnih mas Rolete Zaluzije
PVC ograje Tende Komarniki

PEPLAST

Branko Peterka s.p.
Šlandrova 9a, 1251 Moravče
GSM: 041/753-617
TEL: 01/7232-868
FAX: 01/7232-869
www.peplast.si
E-mail: peplast@siol.net

dent d.o.o.

ZASEBNA ZOBNA ORDINACIJA
ZOBOTEHNIČNI LABORATORIJ
Krašnja 57a, 1225 Lukovica
Tel.: 01/723 45 22, 031/684 212

- popolna zobozdravstvena oskrba in svetovanje
- zobna protetika z uporabo sodobnih materialov
- zdravju prijazna brezkovinska keramika
- beljenje zob

ODPRTO TUDI OB SOBOTAH

GE-ETIKA
geodetske storitve, d.o.o.

Slamnikarska cesta 1d, 1230 Domžale
gsm: 040 270 239 - Boštjan Hrovat
internet: www.geo-etika.si
e-pošta: info@geo-etika.si

- ZEMLJIŠKI KATASTER (ureditev meje, parcelacija, ...)
- INŽENIRSKA GEODEZIJA (geodetski načrti, zakoličbe, ..)
- KATASTER STAVB (vpis stavbe in delov stavbe v kataster stavb, ...)

Center tehnike in gradnje Črnuče

Pot k sejmišču 32, Ljubljana - Črnuče, tel.: 01/560 61 00

PREPUSTITE SE ZABAVI

Prava ponudba izdelkov zabavne elektronike
v času od 17. 9. do 14. 10. 2009 oz. do prodaje zalog.

 Mercator
najboljši sosed 60 let

Diagonala zaslona 81 cm
SAMO V MERCATORJU.
659,00 EUR
TV LCD Sony KDL32P5600K

79,00 EUR
MP4 predvajalnik
Philips SA1ARA08K

Diagonala zaslona 82 cm
359,99 EUR
TV LCD
Silva Schneider LDT 82 100